

Disposició addicional única. *Adaptació del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, al Reial decret 553/2004, de 17 d'abril, pel qual es reestructuren els departaments ministerials.*

Les referències realitzades al llarg del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, al Ministeri d'Indústria i Energia s'entenen efectuades al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Disposició transitòria primera. *Adaptació dels requisits de seguretat dels polvorins.*

Els polvorins a què es refereix l'article 190.2 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, s'han d'adaptar i han complir els requisits de seguretat que hi estan establerts en un termini d'un any a partir de l'endemà de la publicació d'aquest Reial decret en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició transitòria segona. *Vigència de les autoritzacions per a la utilització d'explosius amb àmbit nacional.*

Les autoritzacions que preveu l'article 208.1 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, atorgades abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret, conserven la seva vigència durant el termini de temps pel qual van ser concedides.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions normatives del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Reforma del Reglament de seguretat privada, aprovat pel Reial decret 2364/1994, de 9 de desembre.*

L'apartat 3 de l'article 33 del Reglament de seguretat privada, aprovat pel Reial decret 236/1994, de 9 de desembre, queda redactat de la manera següent:

«3. La dotació i les funcions dels vigilants de cada vehicle de transport i distribució d'explosius es determinen d'acord amb el que disposa el Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.»

Disposició final segona. *Comunicació.*

Els responsables de les instal·lacions disposen d'un termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret per comunicar a la Intervenció d'Armes i Explosius corresponent la relació de les persones a què al·ludeix l'apartat 4 de l'article 195 del Reglament d'explosius, aprovat pel Reial decret 230/1998, de 16 de febrer.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 11 de març de 2005.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta primera del Govern
i ministra de la Presidència,
MARÍATERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SAN

CAP DE L'ESTAT

4172 *REIAL DECRET LLEI 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.* («BOE» 62, de 14-3-2005.)

L'objectiu principal de la política econòmica desenvolupada pel Govern és augmentar el benestar dels ciutadans. Per aconseguir aquest objectiu, és necessari impulsar un model de creixement equilibrat i sostingut, basat en l'augment de la productivitat i de l'ocupació, que permeti atendre les necessitats col·lectives i promoure una cohesió social més gran, alhora que faciliti la resposta als reptes derivats de la cada vegada més gran integració econòmica en els mercats europeus i mundials.

El model de creixement econòmic seguit els últims anys, tot i que ha contribuït a aproximar els nivells de renda per càpita d'Espanya als dels països més avançats de la Unió Europea, presenta carències que és indispensable afrontar i corregir. Entre aquestes destaca l'escassa aportació de la productivitat al creixement. Aquesta debilitat ha donat lloc al fet que el nivell mitjà de productivitat de l'economia espanyola s'hagi allunyat, els últims anys, del dels països més avançats del nostre entorn, en lloc de convergir.

L'allunyament respecte als nivells de productivitat dels països més avançats representa un risc seriós per a l'evolució de l'economia espanyola, tant a llarg termini com de forma immediata. A llarg termini, la productivitat és el determinant principal del creixement econòmic i el seu augment és essencial per garantir la sostenibilitat futura de l'Estat de benestar, especialment en el marc d'envelliment de la població a què s'enfronta la nostra societat. De forma immediata, en el context de creixent obertura i integració de l'economia espanyola en els mercats europeus i internacionals, l'augment de la productivitat és indispensable per absorbir els increments en els costos de producció i evitar així pèrdues de competitivitat que suposarien un fre al creixement.

En el moment actual, l'economia internacional i, especialment, les principals economies comunitàries estan en un camí de recuperació que, no obstant això, no està exempt d'incerteses i riscos. És necessari destacar que l'economia espanyola és particularment vulnerable a alguns d'aquests riscos, com els derivats de l'elevat nivell dels preus dels productes energètics o els associats a un eventual enduriment de les condicions monetàries.

En aquest context, es requereix l'adopció de reformes urgents que apostin decididament per l'eficiència i la competitivitat dels mercats financers i energètics, com a mecanisme per contribuir a l'impuls de la productivitat en el conjunt del sistema econòmic, i afrontar així una de les debilitats principals del model de creixement econòmic. Aquestes reformes constitueixen un instrument indispensable per atenuar els riscos i aprofitar les oportunitats que presenta l'escenari econòmic internacional descrit abans.

En l'evolució de la productivitat tenen un paper especialment rellevant mercats com el financer o l'energètic, de caràcter estratègic per a l'evolució general de l'activitat econòmica. Els mercats financers realitzen la indispensable tasca de canalitzar l'estalvi cap a la inversió productiva. La seva eficiència és una condició necessària per potenciar al màxim la capacitat de creixement de l'economia. L'energia és una entrada bàsica per a l'activi-

tat econòmica i, en particular, per als sectors industrials, exposats de manera creixent a la competència exterior. Un sector energètic eficient és clau per a l'evolució de la competitivitat dels sectors exportadors.

També és indispensable, per a la competitivitat d'aquests sectors, introduir urgentment reformes en el règim del comerç d'emissions de gasos d'efecte hivernacle que dotin de plena seguretat jurídica aquest trànsit i permetin que les empreses espanyoles facin un ús eficient del mercat comunitari.

Les reformes abordades en aquest Reial decret llei es completen amb una reforma del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, que estén la seva cobertura a determinats aspectes de les fundacions del sector públic i dels convenis signats amb les administracions públiques. Es tracta, per aquesta via, de reforçar la publicitat i transparència i així augmentar l'eficiència en l'assignació de la despesa pública.

Aquest Reial decret llei, que forma part d'un conjunt més ampli de reformes per a l'impuls de la productivitat, recull una sèrie d'actuacions que afecten els mercats financers i energètics, a més de contenir reformes urgents en el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, i altres que impliquen modificacions de la legislació de contractes de les administracions públiques.

II

Un element essencial de la integració econòmica en el marc de la Unió Europea és la que, de forma creixent, s'està produint en els mercats financers dels estats que la componen. La llibertat de moviments de capital és una peça clau del mercat financer integrat i exigeix dels legisladors una especial diligència i agilitat en l'adequació de la normativa a les necessitats competitives de la indústria financera, no només per la seva rellevància en termes d'ocupació i producte, sinó també per la seva imprescindible tasca en la canalització de l'estalvi cap a la inversió productiva. En aquest procés, és fonamental no només transposar adequadament les directives comunitàries que harmonitzen les legislacions nacionals dels estats membres, sinó també eliminar els requisits, traves o costos que puguin perjudicar la competitivitat del sector financer. Aquesta tasca s'ha de portar a terme preservant la seguretat jurídica necessària per garantir la confiança dels inversors en els mercats financers i dels qui hi operen.

En l'àmbit financer, aquest Reial decret llei respon a la urgent transposició de dues directives comunitàries que són clau per a la competitivitat i el desenvolupament d'aquests mercats, a més d'introduir mesures que es consideren irrenunciables per aconseguir els objectius assenyalats anteriorment.

Així, en primer lloc, es transposa la Directiva 2003/71/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de novembre de 2003, sobre el fullet que s'ha de publicar en cas d'oferta pública o admissió a cotització de valors i per la qual es modifica la Directiva 2001/34/CE, més coneguda com la Directiva de fullets.

La directiva té com a objecte fonamental harmonitzar les exigències relatives a tot el procés d'aprovació del fullet exigint per a l'admissió a cotització de valors en mercats regulats comunitaris i per a les ofertes públiques, per fer efectiu el passaport comunitari per a l'esmentat document. A més, la directiva introdueix una novetat essencial: la possibilitat que l'emissor dels valors elegeixi lliurement, en determinats casos i per a determinades categories de valors, l'autoritat competent i, per tant, el règim regulador que vol aplicar a l'autorització del fullet.

Per aquest motiu, la transposició de la directiva exigeix, addicionalment, per poder mantenir la posició competitiva del mercat espanyol, eliminar els requisits que no tinguin justificació des del punt de vista de la protecció de l'inversor o del funcionament correcte del mercat.

Atès que la directiva ha de ser incorporada a la legislació nacional abans de l'1 de juliol de 2005, i que la seva transposició completa exigeix, a més, un desplegament reglamentari adequat, es considera imprescindible l'adopció de les mesures proposades.

La transposició d'aquesta directiva es porta a terme en el capítol I del títol I d'aquest Reial decret llei, pel qual es modifica la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors. Les reformes introduïdes són necessàries per mantenir i millorar la competitivitat dels nostres mercats de valors i evitar que es traslladi l'activitat a altres mercats estrangers, fet que suposaria una pèrdua de llocs de treball i de negoci per als mercats espanyols.

En segon lloc, en el capítol II del títol I es transposa la Directiva 2002/47/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juny de 2002, sobre acords de garantia financera, a l'ordenament jurídic espanyol. Amb l'aprovació d'aquesta directiva es persegueix aconseguir una àmplia harmonització comunitària per a totes les garanties financeres que formalitzin les parts autoritzades, i s'estableixen certes limitacions en determinar-se que, d'una banda, una de les parts ha de ser una entitat financera, subjecta a autorització i supervisió pública, i d'altra banda, es determina la seva aplicació, amb caràcter general, per a les persones jurídiques.

D'altra banda, es pretén ordenar i sistematitzar la normativa vigent aplicable als acords de compensació contractual i a les garanties de caràcter financer. S'estableixen, a més, els efectes derivats de les disposicions d'insolvència sobre els acords i les garanties esmentats. Així mateix, s'estableix la possibilitat de disposar de l'objecte de la garantia (diners, valors i instruments financers) i l'execució directa de les garanties quan es produeixi incompliment, sense intervenció de cap tipus de fedatari o d'autoritat pública, i fins i tot l'apropiació directa del bé aportat en garantia pel mateix creditor.

III

En el títol II, es regulen un conjunt de reformes en l'àmbit energètic. En concret, s'adopten mesures per aprofundir en la liberalització ordenada del sector i possibilitar la ràpida constitució del Mercat Ibèric d'Electricitat (MIBEL). S'avança en la reforma dels mercats energètics, mitjançant l'adopció de mesures per fomentar un comportament més eficient dels agents i aprofundir en una liberalització ordenada del sector, que, tenint en compte el seu caràcter d'entrada estratègica, s'ha de traduir en guanys de productivitat per al conjunt de l'economia.

En aquest sentit, des d'un punt de vista horitzontal, s'introdueixen modificacions al concepte d'operador principal dels mercats, tenint en compte exclusivament les activitats liberalitzades, a més d'introduir la figura de l'operador dominant en els mercats energètics amb l'objectiu de poder establir determinades obligacions reguladores, que facilitin el desenvolupament d'una competència efectiva en aquests mercats.

Les principals actuacions es concentren en el sector elèctric, on és indispensable i urgent introduir les reformes necessàries per adaptar el mercat al Conveni Internacional relatiu a la constitució d'un Mercat Ibèric de l'Electricitat (MIBEL). A més, en aquest context d'obertura del sector elèctric a la competència exterior, es modifica el sistema de liquidació dels costos de transició a la competència (CTC) i s'adopten altres reformes l'ob-

jectiu de les quals és incrementar la competència al mercat i garantir un comportament eficient dels agents.

L'entrada en vigor del MIBEL, prevista per abans del 30 de juny de 2005, exigeix introduir modificacions, de forma immediata, en la regulació del mercat que adaptin el seu funcionament al que disposa l'esmentat conveni. D'altra banda, la reforma del sistema de liquidació dels CTC, sense perjudicar el seu funcionament actual, endarrerix la liquidació definitiva corresponent a l'any 2004 fins a l'1 de gener de 2006, data en què el Govern pugui haver estudiat les conclusions del llibre blanc que s'està elaborant sobre el mercat de producció en el sector elèctric i, per tant, disposi de criteris objectius per a la seva determinació efectiva.

Altres reformes adoptades s'orienten a eliminar pràctiques ineficients en l'àmbit de la distribució, com la coexistència de diversos distribuïdors en un mateix àmbit territorial que pot portar a l'existència d'instal·lacions redundants i augmentar els costos de manteniment, amb la consegüent pèrdua d'eficiència. A través de les reformes que s'introdueixen, s'eviten aquestes pràctiques, partint de la premissa que la distribució, tant d'electricitat com de gas natural, és una activitat regulada, que té caràcter de monopoli natural, i sense perjudici que s'habilitin cursos per a l'accés de tercers a la xarxa de distribució o la competència per les autoritzacions, que evitin comportaments oportunistes dels distribuïdors.

Adicionalment, es prevé la distorsió de preus i es regula un nou concepte denominat «fet rellevant» que determini els casos en què s'hagin de comunicar comportaments que puguin afectar la formació de preus al mercat. D'altra banda, es redueix la participació màxima que qualsevol accionista individual pot tenir en el capital de Red Eléctrica de España, per garantir la seva independència davant les empreses que porten a terme activitats liberalitzades en el sector elèctric.

També es crea un registre d'instal·lacions de distribució al detall, que permetrà millorar l'actual base de dades sobre preus dels carburants, i a la qual han de tenir accés les comunitats autònomes per possibilitar l'anàlisi dels nivells de competència existents en el nivell local. D'altra banda, s'adopta un conjunt de mesures per al sector d'hidrocarburs líquids, relatives als requisits d'informació que han d'aportar els operadors d'estacions de servei i respecte a la creació d'una base de dades de distribuïdors al detall.

Es completa la regulació sobre canvis de subministrament en el sector d'hidrocarburs gasosos, així com la possibilitat d'exceptuar del règim d'accés de tercers i, consegüentment, del sistema retributiu comú determinades infraestructures gasistes.

Finalment, se substitueix el sistema de finançament amb càrrec a la tarifa elèctrica dels costos de desmantellament de centrals nuclears, de la gestió del combustible gastat i dels residus radioactius per un sistema en què els titulars de les explotacions són els qui es facin càrrec de l'esmentat finançament a partir de l'1 d'abril de 2005. La translació d'aquests costos a les empreses suposa un incentiu per a una eficiència més gran en la seva gestió.

IV

En el títol III s'aborden algunes reformes en matèria de règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, per garantir la seguretat en el trànsit, i es precisa que les inscripcions en el registre tenen caràcter constitutiu i, per tant, els tercers adquirents estan emparats per la publicitat registral, ja que només d'aquesta manera és possible assegurar el funcionament d'un mercat comunitari, en què el «controlador» material de

totes les operacions és l'administrador central dependent de la Comissió.

L'aplicació del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre canvi climàtic permet introduir en la gestió empresarial una nova referència al cost ambiental associat a les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Als països de la Unió Europea, la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003 (modificada per la Directiva 2004/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'octubre de 2004), per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell, estableix un marc conjunt d'obligacions i drets per a les instal·lacions dels sectors que preveu el seu annex I. La ràpida incorporació d'aquest nou paràmetre en els sectors industrials afectats, així com el correcte funcionament del mercat, permetran incrementar la productivitat del nostre sistema econòmic. Per a això resulta imprescindible completar el marc jurídic vigent amb les novetats que deriven de dues decisions comunitàries recents: la Decisió de la Comissió Europea de 27 de desembre de 2004, relativa al Pla nacional d'assignació de drets d'emissió presentat per Espanya i el Reglament (CE) núm. 2216/2004 de la Comissió, de 21 de desembre de 2004, relatiu a un règim normalitzat i garantit de registres de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE, del Parlament i del Consell, i la Decisió 280/2004/CE del Parlament Europeu i del Consell.

En efecte, durant el mes de desembre de 2004 la Comissió Europea ha adoptat dues importants decisions en relació amb el règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

En primer lloc, la Decisió de 27 de desembre de 2004, relativa al Pla nacional d'assignació de drets d'emissió presentat per Espanya, determina que, per considerar-lo conforme al dret comunitari, és imprescindible incorporar a l'àmbit d'aplicació de la llei espanyola totes les instal·lacions de combustió de més de 20 MW no incloses d'acord amb la interpretació inicialment adoptada per Espanya.

El calendari previst per poder portar a efecte el contingut de la decisió permet establir la incorporació gradual de totes les instal·lacions, si bé la incorporació definitiva d'aquestes instal·lacions al sistema ha de tenir lloc com a molt tard l'1 de gener de 2006.

Això implica la necessitat d'obrir un nou termini per a la sol·licitud d'autorització i drets per a aquestes instal·lacions, i habilitar el Consell de Ministres per modificar el pla vigent mitjançant l'establiment de nous drets per poder-los-els assignar, lògicament eximint-les de les restants obligacions establertes per la llei fins a la data estimada -1 de gener de 2006.

En segon lloc, el Reglament (CE) núm. 2216/2004, de la Comissió, de 21 de desembre de 2004, relatiu a un règim normalitzat i garantit de registres de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE, del Parlament i del Consell, i la Decisió 280/2004/CE, del Parlament Europeu i del Consell. L'aplicació d'aquest Reglament comunitari, especialment detallat, requereix modificar el règim legal vigent, per garantir la seguretat en el trànsit, i s'ha de precisar que les inscripcions en el registre tenen caràcter constitutiu i, per tant, els tercers adquirents estan emparats per la publicitat registral, ja que només d'aquesta manera és possible assegurar el funcionament d'un mercat comunitari, en què el «controlador» material de totes les operacions és l'administrador central dependent de la Comissió.

V

Finalment, en el títol IV es procedeix a la millora de la contractació pública, adaptant el text refós de la Llei de

contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, per incloure determinats aspectes de l'activitat de les fundacions del sector públic i incloure determinats aspectes dels convenis signats amb altres administracions.

S'unifica el concepte de societat a les expressions comunes dels articles 2 i 3 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, la disposició addicional dotzena de la qual va ser modificada per la redacció que estableix la disposició final primera.3 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.

També s'incorporen a l'àmbit subjectiu de la Llei les fundacions del sector públic per solucionar els problemes derivats de l'absència d'aplicació per aquestes de les normes que contenen les directives comunitàries sobre procediment d'adjudicació dels contractes quan aquestes fundacions gestionen projectes finançats amb fons europeus, sense alterar el seu règim contractual subjecte al dret privat.

Quant als principis de contractació al sector públic, es pretén reintegrar a la legalitat anterior a l'1 de gener de 2004 un conjunt de societats públiques –d'àmbit estatal, autonòmic i local– que en aquests moments no estan subjectes a l'obligació legal d'ajustar els seus contractes als principis de publicitat i concurrència, incloent en aquest supòsit les fundacions del sector públic.

L'activitat contractual és una faceta important de la gestió econòmica de les societats mercantils estatals i de les fundacions del sector públic els pressupostos de les quals formen part dels pressupostos generals de l'Estat. La modificació proposada, per tant, tendeix a garantir que l'execució dels pressupostos esmentats es realitzi en unes coordenades de més publicitat i transparència que contribueixin al compliment del principi constitucional d'eficiència en l'assignació de la despesa. La urgència de la reforma legislativa explicitada deriva de la recent Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, de 13 de gener de 2005, que obliga Espanya a reformar la seva normativa referent a l'adjudicació de contractes públics, a més de derivar de la correcta adaptació al dret espanyol dels principis i criteris jurídics en matèria de contractació pública.

VI

Pel que fa a les reformes introduïdes en l'àmbit financer, l'extraordinària i urgent necessitat d'aquest Reial decret llei se sustenta en el greu risc d'immediata deslocalització de la prestació de garanties financeres i de les emissions i les admissió a cotització de valors cap a mercats amb condicions més favorables, en cas que es transposin amb un retard excessiu o no es transposin dins el termini a l'ordenament jurídic espanyol sengles directives en matèria de mercats financers.

Pel que fa a les reformes en els mercats energètics, concorren, igualment, circumstàncies d'urgència i necessitat extremes. Aquestes circumstàncies deriven de la necessitat, ja exposada, d'adaptar la regulació per a la posada en marxa del MIBEL, fins que possibilitin un comportament eficient d'aquests mercats, tant perquè les empreses elèctriques estiguin en condicions òptimes per fer front a l'increment de la competència que suposarà la creació del MIBEL en el primer semestre de l'any com perquè, a través de la disciplina que imposa la competència i del consegüent augment de l'eficiència, el sector energètic contribueixi a l'indispensable impuls de la productivitat en el conjunt del sistema econòmic.

Les reformes en matèria de medi ambient exigeixen una vigència urgent en el nostre ordenament jurídic i amb caràcter immediat. La modificació introduïda ha de

ser aprovada urgentment, tenint en compte el temps requerit per tramitar els procediments d'autorització i assignació, així com la necessitat que la decisió del Consell de Ministres sobre l'assignació de drets sigui notificada a la Comissió perquè aquesta es pronunciï. La imminent posada en marxa del mercat de comerç de drets d'emissió requereix oferir amb la màxima urgència un marc segur per als qui hi vulguin participar, per la qual cosa, en congruència amb el que preveuen altres països del nostre entorn, es fa imprescindible reconèixer caràcter constitutiu a la inscripció registral.

Es completa la justificació de la urgència amb el conjunt de reformes en matèria de contractació derivades de l'aplicació correcta del dret comunitari, atenent els criteris que conté la Sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, de 13 de gener de 2005, que imposen una adaptació immediata i urgent del dret espanyol a la norma i a l'esmentada sentència.

Les reformes que recull aquest Reial decret llei són indispensables per impulsar la competitivitat i eficiència, en el conjunt de l'activitat econòmica, i, d'aquesta manera, contribuir decididament a l'impuls de la productivitat. Aquest impuls, d'acord amb el que s'ha exposat anteriorment, ha de tenir lloc amb caràcter immediat, com a decisiu suport a la competitivitat de l'economia espanyola que afronti la correcció de les seves carencies, redueixi la seva vulnerabilitat davant els riscos i les incerteses actuals i possibiliti l'aprofitament de les oportunitats que presenta l'escenari econòmic internacional. En última instància, per aquesta via es contribueix al benestar dels ciutadans, objectiu central de la política econòmica.

Per tant, incorporant de manera urgent a l'ordenament jurídic espanyol les reformes esmentades, a un mateix temps i amb caràcter immediat, s'adopta aquest conjunt de reformes, l'extraordinària i urgent necessitat de les quals queda prou justificada.

En virtut d'això, en ús de l'autorització concedida a l'article 86 de la Constitució, a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 11 de març de 2005,

DISPOSO:

TÍTOL I

Reformes en els mercats financers

CAPÍTOL I

Modificacions relatives als règims d'ofertes públiques i d'admissió a cotització en mercats secundaris oficials de valors a Espanya

Article primer. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, es modifica en els termes següents:

U. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6.

La representació de valors per mitjà d'anotacions en compte requereix que l'entitat emissora elabori un document, l'elevació a escriptura pública

del qual és potestativa, i on ha de constar la informació necessària per a la identificació dels valors integrats en l'emissió.

L'entitat emissora ha de dipositar una còpia del document davant l'entitat encarregada del registre comptable i davant la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Quan es tracti de valors admesos a negociació en un mercat secundari oficial, també s'ha de dipositar una còpia davant el seu organisme rector.

L'entitat emissora i l'encarregada del registre comptable han de tenir en tot moment a disposició dels titulars i del públic interessat en general una còpia del document esmentat.

El document esmentat en el paràgraf primer s'ha de substituir per:

a) El fullet informatiu, sempre que l'emissor estigui obligat a aportar-lo per a la seva aprovació i registre per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

b) La publicació de les característiques de l'emissió en el butlletí oficial corresponent, en el cas de les emissions de deute de l'Estat o de les comunitats autònomes, així com en aquells altres supòsits en què estigui establert.

Tampoc és necessària l'elaboració del document esmentat per als instruments financers que es negociïn en mercats secundaris oficials de futurs i opcions i en els altres supòsits, i amb les condicions, que s'assenyalin per reglament.»

Dos. El primer paràgraf de l'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Els valors representats per mitjà d'anotacions en compte es constitueixen com a tals en virtut de la seva inscripció en el registre comptable corresponent, que, si s'escau, és el de caràcter central, i des d'aleshores queden sotmesos a les disposicions d'aquest capítol. El contingut dels valors anotats ve determinat pel que disposa el document a què fa referència l'article 6.»

Tres. El paràgraf quart de l'article 9 queda redactat de la manera següent:

«L'entitat emissora només pot oposar, davant de l'adquirent de bona fe de valors representats per mitjà d'anotacions en compte, les excepcions que es desprenguin de la inscripció en relació amb el document que preveu l'article 6 i les que hagi pogut esgrimir en cas que els valors hagin estat representats per mitjà de títols.»

Quatre. El títol III queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL III

Mercat primari de valors

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 25. *Llibertat d'emissió, col·locació d'emissions i requisits d'elegibilitat per a l'admissió a negociació en un mercat secundari oficial.*

1. Les emissions de valors no requereixen autorització administrativa prèvia.

2. Per a la col·locació d'emissions es pot recórrer a qualsevol tècnica adequada a elecció de l'emissor. En cas que l'emissor estigui obligat a elaborar

un fullet, la col·locació s'ha d'ajustar a les condicions que s'hi recullen.

3. L'emissor ha d'estar vàlidament constituït d'acord amb la legislació del país on estigui domiciliat i ha d'operar de conformitat amb la seva escriptura de constitució i estatuts o documents equivalents.

4. Els valors han de respectar el règim jurídic a què estiguin sotmesos.

5. Els valors han de ser lliurement transmissibles.

Article 26. *Requisits d'informació per a l'admissió a negociació en un mercat secundari oficial.*

1. L'admissió a negociació de valors en un mercat secundari oficial no requereix autorització administrativa prèvia. No obstant això, ha d'estar subjecta al compliment previ dels requisits següents:

a) L'aportació i registre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors dels documents que acreditin la subjecció de l'emissor i dels valors al règim jurídic que els sigui aplicable.

b) L'aportació i registre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors dels estats financers de l'emissor preparats i auditats d'acord amb la legislació aplicable a l'emissor esmentat.

c) L'aportació, aprovació i registre a la Comissió Nacional del Mercat de Valors d'un fullet informatiu, així com a la seva publicació.

2. Quan es tracti de valors no participatius emesos per l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, no és necessari el compliment dels requisits anteriors. No obstant això, aquests emissors poden elaborar el fullet informatiu d'acord amb el que preveu aquest capítol. Aquest fullet té validesa transfronterera d'acord amb el que preveu l'article 29.

Als efectes del que disposa aquest article, s'entenen per valors participatius les accions i els valors negociables equivalents a les accions, així com qualsevol altre tipus de valors negociables que donin dret a adquirir accions o valors equivalents a les accions, per la seva conversió o per l'exercici dels drets que confereixen, a condició que aquests valors siguin emesos per l'emissor de les accions subjacents o per una entitat que pertanyi al grup de l'emissor.

3. Addicionalment, el Govern pot exceptuar totalment o parcialment del compliment dels requisits que estableix l'article 25 i l'apartat 1 anterior l'admissió a negociació de determinats valors en funció de la naturalesa de l'emissor o dels valors, de la quantia de l'admissió o de la naturalesa o el nombre dels inversors als quals van destinats. Quan les excepcions es basin en la naturalesa de l'inversor, es poden exigir requisits addicionals que garanteixin la seva correcta identificació.

4. El procediment per a l'admissió de valors a negociació en els mercats secundaris oficials ha de facilitar que els valors es negociïn d'una manera correcta, ordenada i eficient. Per reglament s'ha de regular aquest procediment i s'han de determinar les condicions que s'han de complir per a l'aprovació del fullet informatiu per la Comissió Nacional del Mercat de Valors i per a la seva publicació. La falta de resolució expressa de la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre el fullet durant el termini que s'estableixi per reglament té caràcter desestimatori.

5. Així mateix, s'ha de determinar per reglament el nombre d'exercicis que han de comprendre els estats financers a què es refereix l'apartat 1.b).

6. La publicitat relativa a l'admissió a negociació en un mercat regulat s'ha d'ajustar al que disposa l'article 94.

Article 27. *Contingut del fullet.*

1. El fullet ha de contenir la informació relativa a l'emissor i als valors que hagin de ser admesos a negociació en un mercat secundari oficial. El fullet ha de contenir tota la informació que, segons la naturalesa específica de l'emissor i dels valors, sigui necessària perquè els inversors puguin fer una avaluació, amb la suficient informació, dels actius i passius, la situació financera, beneficis i pèrdues, així com de les perspectives de l'emissor, i eventualment del garant, i dels drets inherents a aquests valors. Aquesta informació s'ha de presentar de forma fàcilment analitzable i comprensible.

2. El fullet l'ha de subscriure una persona amb poder per obligar l'emissor dels valors.

3. El fullet ha de contenir un resum que, d'una forma breu i en un llenguatge no tècnic, ha de reflectir les característiques i els riscos essencials associats a l'emissor, els possibles garants i els valors. Així mateix, el resum ha de contenir l'advertència que:

- a) S'ha de llegir com a introducció al fullet.
- b) Tota decisió d'invertir en els valors ha d'estar basada en la consideració per part de l'inversor del fullet en el seu conjunt.
- c) No s'exigeix responsabilitat civil a cap persona exclusivament pel resum, a menys que aquesta nota sigui enganyosa, inexacta o incoherent en relació amb les altres parts del fullet.

4. Mitjançant una ordre ministerial s'ha de regular el contingut dels diferents tipus de fullets i s'han d'especificar les excepcions a l'obligació d'incloure determinada informació, i correspon a la Comissió Nacional del Mercat de Valors autoritzar l'omissió. Amb l'habilitació expressa prèvia, la Comissió pot desplegar o actualitzar el contingut de l'ordre.

També correspon al ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, a la Comissió Nacional del Mercat de Valors determinar els models per als diferents tipus de fullets, dels documents que s'hi han d'adjuntar i dels casos en què la informació continguda en el fullet s'hi pugui incorporar per referència.

Article 28. *Responsabilitat del fullet.*

1. La responsabilitat de la informació que figura en el fullet ha de recaure, almenys, sobre l'emissor, l'ofertor o la persona que sol·licita l'admissió a negociació en un mercat secundari oficial i els administradors dels anteriors, d'acord amb les condicions que s'estableixin per reglament.

Així mateix, la responsabilitat indicada en el paràgraf anterior recau en el garant dels valors en relació amb la informació que ha d'elaborar.

També n'és responsable l'entitat directora respecte de les tasques de comprovació que realitzi en els termes que s'estableixin per reglament.

També en són responsables, en les condicions que es fixin per reglament, aquelles altres persones que acceptin assumir responsabilitat pel fullet, sempre que consti així en el document esmentat, i aque-

lles altres no incloses entre les anteriors que hagin autoritzat el contingut del fullet.

2. Les persones responsables de la informació que figura en el fullet han d'estar clarament identificades en el fullet amb el seu nom i càrrec o, en el cas de persones jurídiques, amb la seva denominació i domicili social. Així mateix, han de declarar que, al seu entendre, les dades del fullet són conformes a la realitat i no s'hi omet cap fet que per la seva naturalesa pugui alterar el seu abast.

3. D'acord amb les condicions que es determinin per reglament, totes les persones indicades en els apartats anteriors, segons el cas, són responsables de tots els danys i perjudicis que hagin ocasionat als titulars dels valors adquirits com a conseqüència de les informacions falses o les omissions de dades rellevants del fullet o del document que si s'escau hagi d'elaborar el garant.

L'acció per exigir la responsabilitat prescriu al cap de tres anys des que el reclamant hagi pogut tenir coneixement de la falsedat o de les omissions en relació amb el contingut del fullet.

4. No es pot exigir cap responsabilitat a les persones esmentades en els apartats anteriors sobre el resum o sobre la seva traducció, llevat que sigui enganyós, inexacte o incoherent en relació amb les altres parts del fullet.

Article 29. *Validesa transfronterera del fullet.*

Sense perjudici del que disposa l'article 30, el fullet aprovat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, així com els seus suplementos, són vàlids per a l'admissió a negociació en qualssevol estats membres d'acollida, sempre que la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho notifiqui a l'autoritat competent de cada Estat membre d'acollida de conformat amb el que s'estableix per reglament.

Així mateix, sense perjudici del que disposa l'article 30 esmentat, el fullet aprovat per l'autoritat competent de l'Estat d'origen, així com els seus suplementos, són vàlids per a l'admissió a negociació a Espanya, sempre que l'autoritat competent esmentada ho notifiqui a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En aquest cas, la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'ha d'abstenir d'aprovar el fullet o de realitzar cap procediment administratiu en relació amb aquest.

Article 30. *Mesures preventives.*

1. Quan Espanya sigui Estat membre d'acollida, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen si observa que l'emissor o les entitats financeres encarregades de l'oferta pública han comès irregularitats, o si observa violacions de les obligacions de l'emissor derivades de l'admissió a cotització en un mercat secundari oficial.

2. En cas que, malgrat les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen o pel fet que aquestes mesures hagin resultat inadequades, l'emissor o l'entitat financera encarregada de l'oferta pública persisteixi en la violació de les oportunes disposicions legals o reglamentàries, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, ha d'adoptar totes les mesures pertinents per protegir els inversors. La Comissió Nacional del Mercat de

Valors ha d'informar immediatament la Comissió Europea sobre les mesures adoptades.

Article 30 bis. Oferta pública de venda o subscripció de valors.

1. Una oferta pública de venda o subscripció de valors és tota comunicació a persones en qualsevol forma o per qualsevol mitjà que presenti informació suficient sobre els termes de l'oferta i dels valors que s'hi ofereixen, de manera que permeti a un inversor decidir l'adquisició o subscripció d'aquests valors.

L'obligació de publicar un fullet no és aplicable a cap dels següents tipus d'ofertes, que, consegüentment als efectes d'aquesta Llei, no tenen la consideració d'oferta pública:

- Una oferta de valors adreçada exclusivament a inversors qualificats.
- Una oferta de valors adreçada a menys de 100 persones físiques o jurídiques per Estat membre, sense incloure-hi els inversors qualificats.
- Una oferta de valors adreçada a inversors que adquireixin valors per un mínim de 50.000 euros per inversor, per a cada oferta separada.
- Una oferta de valors el valor nominal unitari de la qual sigui almenys de 50.000 euros.
- Una oferta de valors per un import total inferior a 2.500.000 euros, amb un límit que es calcula en un període de 12 mesos.

2. No es pot fer una oferta pública de venda o subscripció de valors sense la publicació prèvia d'un fullet informatiu aprovat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Per reglament, s'han d'establir les excepcions a l'obligació de publicar fullet en les ofertes públiques de venda o subscripció, en funció de la naturalesa de l'emissor o dels valors, de la quantia de l'oferta o de la naturalesa o del nombre dels inversors als quals van destinats, així com les adaptacions dels requisits que estableix la regulació de les admissions que siguin necessaris per a les ofertes públiques.

3. A les ofertes públiques de venda o subscripció de valors no exceptuades de l'obligació de publicar un fullet informatiu se'ls aplica tota la regulació relativa a l'admissió a negociació de valors en mercats regulats que conté aquest títol, amb les adaptacions i excepcions que es determinin per reglament. A aquests efectes s'ha de tenir en compte que a les ofertes públiques de venda o subscripció de valors pot no aplicar-los l'article 25.5.

CAPÍTOL II

Emissions d'obligacions o altres valors que reconguin o creïn deute

Article 30 ter. Règim de les emissions d'obligacions o altres valors que reconguin o creïn deute.

1. El que disposa aquest capítol és aplicable a les emissions d'obligacions o d'altres valors que reconguin o creïn deute que hagin de ser objecte d'una oferta pública de venda o d'admissió a negociació en un mercat secundari oficial i respecte dels quals s'exigeixi l'elaboració d'un fullet en els termes que disposa el capítol anterior.

No tenen la consideració d'obligacions o d'altres valors que reconguin o creïn deute els valors participatius.

2. El que disposa aquest capítol és aplicable a les emissions d'obligacions que preveu el capítol X del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, quan l'emissor sigui una societat cotitzada.

Igualment, aquest capítol és aplicable a l'emissió d'obligacions que preveu la Llei 211/1964, de 24 de desembre, per la qual es regula l'emissió d'obligacions per societats que no hagin adoptat la forma d'anònimes o per associacions o altres persones jurídiques, i la constitució del sindicat d'obligacionistes.

3. En cap cas és necessari el requisit d'escriptura pública per a l'emissió dels valors als quals es refereix aquest capítol.

La publicitat de tots els actes relatius a les emissions de valors a què es refereix aquest capítol es regeix pel que disposen aquesta Llei i les seves disposicions de desplegament, i no és necessària la inscripció de l'emissió ni dels altres actes relatius en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil».

4. Les condicions de cada emissió, així com la capacitat de l'emissor per formalitzar-les, quan no hagin estat regulades per la Llei, se sotmeten a les clàusules contingudes en els estatuts socials de l'emissor i es regeixen pel que preveuen l'acord d'emissió i el fullet informatiu.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«1. L'admissió de valors a negociació en els mercats secundaris oficials requereix la verificació prèvia per la Comissió Nacional del Mercat de Valors del compliment dels requisits i el procediment que estableixen aquesta Llei i les seves normes de desplegament. En el cas dels valors negociables a les borses de valors, la verificació és única i vàlida per a totes. L'admissió a negociació a cadascun dels mercats secundaris oficials requereix, a més, l'acord de l'organisme rector del mercat corresponent, a sol·licitud de l'emissor, que el pot sol·licitar, sota la seva responsabilitat, una vegada emesos els valors o constituïdes les anotacions corresponents.»

Sis. L'article 92 queda redactat de la manera següent:

«Article 92.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors ha de mantenir, amb el caràcter de registres oficials, als quals el públic ha de tenir lliure accés:

- Un registre de les entitats que tinguin encomanada la gestió del registre comptable corresponent a cadascuna de les emissions de valors representats mitjançant anotacions en compte.
- Un registre que ha de contenir els informes d'auditoria de comptes exigits en virtut del que preveu aquesta Llei i els requeriments oficials de la Comissió sobre remissió dels informes i ampliació o revisió del seu contingut.
- Un registre que ha de contenir els fullets informatius aprovats per la Comissió en virtut del que preveu aquesta Llei.
- Un registre dels documents a què es refereix l'article 6 i, en general, dels que esmenta l'article 26.1.a).
- Un registre de les empreses de serveis d'inversió que operin a Espanya i, si s'escau, dels seus administradors, directius i assimilats.

- f) Un registre de les entitats que preveu l'article 65.2.
- g) Un registre dels agents o apoderats que actuïn amb caràcter habitual per compte de les empreses de serveis d'inversió.
- h) Un registre de titulars de participacions significatives que preveu l'article 53.
- i) Un registre de fets o informacions significatives dels mercats de valors.
- j) Un registre en què, de conformitat amb el que disposa l'article 98.3, s'han de fer constar les sancions imposades els últims cinc anys per la comissió d'infraccions greus i molt greus a les persones físiques i jurídiques subjectes a l'àmbit de supervisió, inspecció i sanció que preveu el títol VIII.

La incorporació als registres de la Comissió Nacional del Mercat de Valors dels informes d'auditoria de comptes i dels fulls informatius només implica el reconeixement que aquells contenen tota la informació requerida per les normes que fixen el seu contingut i en cap cas determina responsabilitat de la Comissió Nacional del Mercat de Valors per la falta de veracitat de la informació que contenen.»

Set. El paràgraf n) de l'article 99 queda redactat de la manera següent:

«n) La realització d'ofertes públiques de venda o subscripció o l'admissió a negociació sense complir els requisits dels articles 25.3 i 4, 26.1, 30 bis o 32, la col·locació de l'emissió sense atènyer-se a les condicions bàsiques que estableix el fulllet, en cas que s'hagi d'elaborar el document esmentat, o l'omissió de dades rellevants o la inclusió d'inexactituds, falsedats o dades que indueixin a engany en el document, quan, en tots aquests supòsits, la quantia de l'oferta o de l'admissió, o el nombre d'inversors afectats, siguin significatius.»

Vuit. El paràgraf ll) de l'article 100 queda redactat de la manera següent:

«ll) La realització d'ofertes públiques de venda o subscripció o l'admissió a negociació sense complir els requisits dels articles 25.3 i 4, 26.1, 30 bis o 32, la col·locació de l'emissió sense atènyer-se a les condicions bàsiques que estableix el fulllet, en cas que s'hagi d'elaborar el document esmentat, o l'omissió de dades rellevants o la inclusió d'inexactituds, falsedats o dades que indueixin a engany en el document esmentat, quan, en tots aquests supòsits, no es consideri infracció molt greu d'acord amb el que disposa l'article 99.n)»

CAPÍTOL II

Sobre acords de compensació contractual i garanties financeres

SECCIÓ 1a OBJECTE I ÀMBIT D'APLICACIÓ

Article segon. *Objecte.*

L'objecte d'aquest capítol és incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les disposicions de la Directiva 2002/47/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de juny de 2002, sobre acords de garantia financera, així com ordenar i sistematitzar la normativa vigent aplicable als acords de compensació contractual i a les garanties de caràcter financer. S'estableixen, a més, els efectes deri-

vats de l'obertura d'un procediment concursal o d'un procediment de liquidació administrativa sobre els acords i garanties esmentats.

Article tercer. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest capítol és aplicable exclusivament, sempre que compleixin els requisits que s'hi exigeixen, a:

- Els acords de compensació contractual financers.
- Els acords de garanties financeres, tant de caràcter singular com si formen part d'un acord marc, o resultat de les normes d'ordenació i disciplina dels mercats secundaris o dels sistemes de registre, compensació i liquidació o entitats de contrapartida central.
- Les mateixes garanties financeres.

Article quart. *Subjectes.*

1. Aquest capítol és aplicable als acords de compensació contractual financers i als acords de garanties financeres quan les parts intervinents estiguin incloses en una de les categories següents:

- Entitats públiques.
- El Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya, els bancs centrals dels estats membres de la Unió Europea, els bancs centrals de tercers estats, el Banc de Pagaments Internacionals, els bancs multilaterals de desenvolupament, el Fons Monetari Internacional i el Banc Europeu d'Inversions.
- Les entitats de crèdit; les empreses de serveis d'inversió; les entitats asseguradores; les institucions d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris i les seves societats gestores; els fons de titulització hipotecària, els fons de titulització d'actius i les societats gestores de fons de titulització; els fons de pensions, i altres entitats financeres, de conformitat amb l'article 1.5) de la Directiva 2000/12/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de març de 2000, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici.
- Els organismes rectors dels mercats secundaris i les societats que gestionen sistemes de registre, compensació i liquidació, així com les entitats de contrapartida central, agents de liquidació o cambres de compensació a què es refereix la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i les entitats similars que actuïn en els mercats de futurs, opcions i derivats.

2. Aquest capítol també s'aplica als acords de compensació contractual financers i de garanties financeres en què una de les parts sigui una persona jurídica no inclosa en cap de les categories detallades a l'apartat 1, sempre que l'altra part pertanyi a alguna de les categories esmentades.

3. Pel que fa als acords de compensació contractual, una de les parts pot ser persona física.

4. Aquest capítol no és aplicable als acords de garanties financeres quan alguna de les parts contractuals sigui una persona física, excepte quan aquests acords de garanties financeres els estableixi alguna de les entitats a què es refereix l'apartat 1.d); en aquest cas, es poden establir sigui quina sigui la contrapartida.

SECCIÓ 2a RÈGIM DELS ACORDS DE COMPENSACIÓ CONTRACTUAL I DE LES GARANTIES

Article cinquè. *Contingut dels acords de compensació contractual.*

1. Aquest capítol s'aplica a les operacions financeres que es realitzin en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb aquest, sempre que l'acord

prevegi la creació d'una única obligació jurídica que abrasi totes les operacions incloses a l'acord esmentat i en virtut de la qual, en cas de venciment anticipat, les parts només tenen dret a exigir-se el saldo net del producte de la liquidació de les operacions esmentades. El saldo net ha de ser calculat d'acord amb el que estableixen l'acord de compensació contractual o els acords que hi tinguin relació.

2. Als efectes d'aquest capítol, es consideren operacions financeres les següents:

a) Els acords de garantia financera regulats en aquesta secció.

b) Els préstecs de valors.

c) Les operacions financeres realitzades sobre els instruments financers que preveu el paràgraf segon de l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, inclosos els derivats de crèdit, les compravendes de divisa al comptat, els instruments derivats sobre primeres matèries i els instruments derivats sobre els drets d'emissió que regula la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

d) Les cessions, temporals o no, en garantia o altres operacions amb finalitat directa o indirecta de garantia vinculades al mateix acord de compensació contractual que tingui per objecte deute públic, altres valors negociables o efectiu.

e) Les operacions dobles o amb pacte de recompra, siguin quins siguin els actius sobre els quals recauen, i, en general, les cessions temporals d'actius. A aquests efectes, s'entén per:

1r Operacions dobles, també denominades simultànies: aquelles en què es contracten, alhora, dues compravendes de valors de sentit contrari, realitzades totes dues amb valors d'ídèntiques característiques i pel mateix import nominal, però amb diferent data d'execució. Les dues compravendes poden ser al comptat amb diferents dates de liquidació, a termini, o la primera al comptat i la segona a termini.

2n Operacions amb pacte de recompra: aquelles en què el titular dels valors els ven fins a la data d'amortització, i convé simultàniament la recompra de valors d'ídèntiques característiques i pel mateix valor nominal, en una data determinada i intermèdia entre la venda i la d'amortització més pròxima, encara que aquesta sigui parcial o voluntària.

Article sisè. *Modalitats d'operacions de garantia i obligacions financeres principals.*

1. Les operacions de garantia financera es poden realitzar mitjançant la transmissió de la propietat del bé donat en garantia o mitjançant la pignoració del bé esmentat.

2. Un acord de garantia financera amb canvi de titularitat és aquell pel qual el garant transmet la plena propietat d'un bé objecte d'una garantia financera a un beneficiari als efectes de garantir o donar un altre tipus de cobertura a les obligacions financeres principals.

En particular, es consideren acords de garantia financera amb canvi de titularitat les operacions dobles o simultànies i les operacions amb pacte de recompra, en els mateixos termes que es defineixen a l'article cinquè. 2.e).

La consideració de les operacions esmentades com a acords de garantia financera no impedeix que puguin ser reconegudes, si s'escau, com a operacions d'un mercat secundari, d'acord amb el que disposa l'article 36 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

3. Un acord de garantia pignorativa consisteix en l'aportació d'una garantia de conformitat amb el règim establert per a la penyora en els articles 1.857 i següents

del Codi civil, amb les particularitats recollides en aquesta secció.

4. S'entén per obligacions financeres principals les obligacions garantides mitjançant un acord de garantia financera que donen dret a un pagament en efectiu o al lliurament d'instruments financers.

Les obligacions financeres principals poden consistir totalment o parcialment en:

a) Obligacions presents, futures o condicionals, incloses les obligacions procedents d'un acord de compensació contractual o similar.

b) Obligacions pròpies o de tercers.

c) Obligacions periòdiques.

Article setè. *Objecte de la garantia.*

L'objecte de la garantia financera que s'aporti ha de consistir exclusivament en:

a) Efectiu, entenen per tal els diners abonats en compte en qualsevol divisa.

b) Valors negociables i altres instruments financers, segons es defineixen a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, i a les seves normes de desplegament, i tot dret directe o indirecte sobre aquells.

Article vuitè. *Formalitats.*

1. Els acords de garantia financera regulats en aquest capítol han de constar per escrit, sense que es pugui exigir cap altra formalitat per a la seva constitució, vàlidesa, eficàcia davant tercers, executabilitat o admissibilitat com a prova.

2. La constitució del dret de garantia requereix, a més de l'acord a què es refereix l'apartat anterior, l'aportació de l'actiu objecte de la garantia i constància d'això per escrit. A aquests efectes:

a) S'entén que una garantia ha estat vàlidament aportada quan el bé objecte de la garantia hagi estat lliurat, transmès, registrat o acreditat de qualsevol altra forma, de manera que estigui en poder o estigui sota el control del beneficiari o de la persona que actuï en nom seu; això sense perjudici dels drets de substitució o de retirada de l'excedent de garantia financera a favor del garant. En el cas dels valors representats mitjançant anotacions en compte, s'entén que la garantia ha estat constituïda i aportada des de la inscripció en el registre comptable de la nova titularitat o de la garantia pignorativa.

b) La constància per escrit de l'aportació de la garantia financera ha de permetre la identificació del seu objecte. Per a això, només cal provar que l'objecte de la garantia financera, representada mitjançant anotació, hagi estat abonat o constitueixi un crèdit en el compte a què es refereix l'apartat 1 de l'article dissetè i que, en el supòsit que l'objecte de la garantia s'aporti en efectiu, aquest s'hagi abonat o constitueixi un crèdit en el compte designat a l'efecte.

3. El registre o anotació per mitjans electrònics i en qualsevol suport durador tenen la consideració de constància per escrit.

4. La constitució de garanties en benefici de les entitats assenyalades a l'article quart.1.d) es pot fer per manifestació unilateral de qui aparegui com a titular de l'objecte de la garantia en el registre comptable, en la forma que determinin les seves normes d'ordenació i disciplina, i sense que de les normes en pugui resultar la necessitat de realitzar un acte formal que condicioni la constitució, vàlidesa o eficàcia de la garantia.

Article novè. *Drets de substitució i disposició de l'objecte de les garanties pignoratives.*

1. Quan l'acord de garantia pignorativa ho prevegi i en els termes que aquest estableixi, el garant pot exercir, no més tard de la data de compliment de les obligacions financeres principals cobertes per l'acord de garantia, un dret de substitució de l'objecte d'aquella, consistent a poder fer ús de l'objecte de l'esmentada garantia financera, amb l'obligació d'aportar un objecte de valor equivalent perquè substitueixi l'inicial.

2. Quan un acord de garantia financera pignorativa ho prevegi, el beneficiari de la garantia pot exercir un dret de disposició de l'objecte d'aquella, consistent a poder fer ús i disposar com a titular de l'objecte de la garantia financera esmentada.

Quan el beneficiari exerceix el seu dret de disposició, contreu l'obligació d'aportar un objecte equivalent perquè substitueixi l'inicial, no més tard de la data de compliment de les obligacions financeres principals cobertes per l'acord de garantia.

També és possible que el beneficiari, en la data prevista per al compliment de les obligacions financeres principals, aportí un objecte equivalent.

Quan l'acord de garantia pignorativa també ho prevegi, el beneficiari, en lloc d'aportar un objecte equivalent, pot compensar el seu valor o pot aplicar el seu import al compliment de les obligacions financeres principals.

3. Als efectes del que preveu aquest article, es considera com a objecte de valor equivalent:

a) Quan l'objecte consisteix en efectiu: el pagament d'un import idèntic i en la mateixa divisa.

b) Quan l'objecte consisteix en valors negociables: l'aportació d'altres valors negociables del mateix emissor o deutor, que formin part de la mateixa emissió o classe i del mateix import nominal, divisa i descripció; o l'aportació d'altres actius quan s'hagi produït un fet que afecti els valors negociables inicialment aportats, si aquesta possibilitat està prevista a l'acord de garantia.

4. La substitució o la disposició de l'objecte de la garantia financera no l'afecta, de manera que l'objecte equivalent aportat està sotmès al mateix acord de garantia financera que la garantia financera inicial i s'ha de tractar com si hagués estat aportat en el moment en què es va aportar l'objecte inicial.

Article desè. *Garanties complementàries.*

Les parts poden pactar que, en el cas de variacions en el preu de l'objecte de la garantia o de la quantia de les obligacions financeres principals inicialment pactades, s'han d'aportar nous valors o efectiu, per restablir l'equilibri entre el valor de l'obligació garantida i el valor de les garanties constituïdes per assegurar-la. En aquest cas, els esmentats valors o efectiu tenen la consideració de part integrant de la garantia inicial i s'han de tractar com si haguessin estat aportats de manera simultània a l'aportació de l'objecte inicial de la garantia financera.

Article onzè. *Execució de les garanties.*

1. Es considera com a supòsit d'execució un incompliment d'obligacions o qualsevol fet pactat entre les parts que en cas de produir-se permeti al beneficiari de la garantia, en virtut de l'acord de garantia o de la llei, realitzar o apropiarse de l'objecte de la garantia esmentada; o produeix l'aplicació d'una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament, si aquesta clàusula està prevista per l'acord de garantia.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, es considera com a clàusula de liquidació per compensació

exigible anticipadament aquella d'acord amb la qual, en produir-se un supòsit d'execució del contracte, tenen lloc els efectes següents:

a) Que el venciment de les obligacions de les parts s'anticipa, de manera que siguin executables immediatament, i s'expressa com una obligació de pagament d'un import que representa el càlcul del seu valor actual d'acord amb el pacte per les parts, o bé s'anul·len les obligacions esmentades i se substitueixen per l'obligació de pagament d'un import idèntic.

b) Que es té en compte, simultàniament o alternativament a l'anterior efecte, el que cada part degui a l'altra respecte a les esmentades obligacions i la part el deute de la qual sigui més gran ha de pagar a l'altra part una suma neta global idèntica al saldo resultant.

2. En produir-se un supòsit d'execució, el beneficiari pot executar les garanties financeres aportades en virtut d'un acord de garantia financera pignorativa, en les condicions que preveu l'acord, de les maneres següents:

a) Si es tracta de valors negociables o altres instruments financers, mitjançant venda o apropiació, d'acord, quan correspongui, amb el procediment que preveu l'article quinze i mitjançant compensació del seu valor o aplicació del seu valor al compliment de les obligacions financeres principals.

b) Si es tracta d'efectiu, mitjançant compensació del seu import o utilitzant-lo per executar les obligacions financeres principals.

3. L'apropiació només és possible quan:

a) S'hagi previst entre les parts a l'acord de garantia financera, i

b) Les parts hagin previst a l'acord de garantia les modalitats de valoració dels valors negociables.

4. L'execució d'una garantia es fa de conformitat amb el que preveu l'acord de garantia financera corresponent, sense que es pugui supeditar, llevat que hi hagi pacte en contra, a cap exigència de notificació prèvia, ni a la seva aprovació per un tribunal, un funcionari públic o una altra persona, ni al fet que s'hagi d'efectuar mitjançant subhasta pública o de qualsevol altra forma regulada normativament, ni que s'hagi de subordinar al compliment de qualsevol termini addicional.

5. En els supòsits de disposició de l'objecte de la garantia regulats a l'article novè, quan es produeixi un supòsit d'execució mentre estigui pendent una obligació d'aportar l'objecte equivalent, l'obligació pot ser extingida mitjançant la seva inclusió en una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament.

Article dotzè. *Procediment d'execució de les garanties financeres pignoratives.*

1. Quan l'objecte de la garantia financera siguin valors negociables o altres instruments financers registrats en una entitat participant en un sistema de compensació i liquidació espanyol i s'hagin produït les operacions de liquidació de les obligacions principals i d'execució de les garanties financeres, la part creditora pot sol·licitar l'alienació dels valors donats en garantia o ordenar el seu traspàs lliure de pagament al seu compte; amb aquesta finalitat, ha de lliurar al depositari dels valors un requeriment en què es manifesti que s'ha produït un supòsit d'incompliment o un altre motiu pel qual es resol, es declara el venciment anticipat i es liquida el contracte o l'acord de compensació contractual o de garantia financera.

El depositari dels valors, amb la comprovació prèvia de la identitat del creditor i de la capacitat del signant del requeriment per efectuar-lo, el mateix dia en què rebí el requeriment del creditor o, si no és possible, l'endemà, ha

d'adoptar les mesures necessàries per alienar o transmetre els valors objecte de la garantia a través d'un membre del mercat secundari oficial corresponent.

2. Quan l'objecte de la garantia financera sigui efectiu i s'hagin produït les operacions de liquidació de les obligacions principals i d'execució de les garanties financeres, la part creditora pot ordenar les operacions de transferència d'efectiu; amb aquesta finalitat, ha de remetre un requeriment en què es manifesti que s'ha produït un supòsit d'incompliment o un altre motiu pel qual es resol, es declara el venciment anticipat i es liquida el contracte o l'acord de compensació contractual o de garantia financera.

L'entitat de crèdit dipositària de les garanties, amb la comprovació prèvia de la identitat del creditor i de la capacitat del signant del requeriment per efectuar-lo, el mateix dia que rebí el requeriment del creditor, ha d'adoptar les mesures necessàries per realitzar les transferències requerides.

3. El requeriment relatiu a l'execució de la garantia l'ha d'emetre el creditor i ha de contenir, com a mínim, les mencions següents:

a) Data i tipus o nom del contracte o acord de compensació contractual on es regulin les obligacions financeres principals.

b) Nom i dades de les parts de l'esmentat contracte o acord de compensació contractual.

c) Nom i dades del dipositari de les garanties.

d) Manifestació del fet que s'ha produït un supòsit d'incompliment o un altre motiu pel qual es resol, es declara el venciment anticipat i es liquida el contracte o l'acord de compensació contractual.

e) Ordre d'alienació o traspàs de valors o ordre de transferència d'efectiu.

Article tretzè. *Salvaguarda dels interessos de les parts i de tercers.*

El dret de substitució o disposició d'una garantia, l'execució d'una garantia, les aportacions de garanties complementàries, les aportacions de garanties equivalents i les liquidacions per compensació s'han de dur a terme de manera que tant les valoracions de les garanties com el càlcul de les obligacions financeres principals s'efectuïn d'una manera comercialment correcta.

Per a això, i sense perjudici dels procediments que les parts hagin pactat, les valoracions i càlculs necessaris s'han d'ajustar al valor actual de mercat dels valors negociables aportats com a garanties.

En tot cas, el sobrant que resulti, una vegada satisfet el deute corresponent, s'ha de reintegrar al garant.

SECCIÓ 3a EFECTES DE LES DISPOSICIONS D'INSOLVÈNCIA

Article catorzè. *Mesures de sanejament i procediment de liquidació.*

1. Les mesures de sanejament i liquidació poden consistir en l'obertura d'un procediment concursal o d'un procediment de liquidació administrativa.

2. En cas d'obertura d'un procediment concursal, s'han de considerar:

a) Mesures de sanejament a Espanya, l'obertura del concurs en els termes que preveu la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

b) Procediment de liquidació a Espanya, l'obertura de la fase de liquidació del concurs, de conformitat amb el que estableix la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Article quinzè. *Efectes sobre les garanties.*

1. L'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa no pot ser causa per declarar nuls o rescindir un acord de garantia financera o l'aportació mateixa d'una garantia, sempre que la resolució de l'obertura esmentada sigui posterior a la formalització de l'acord de garantia o a l'aportació de la garantia; o que la formalització o aportació s'hagin produït en un període de temps determinat, anterior a l'obertura del procediment o a l'adopció d'una resolució o de qualssevol altres mesures o la concurrència d'altres esdeveniments en el transcurs d'aquests procediments.

2. Quan l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa es produeixin el mateix dia però abans que s'hagi formalitzat un acord de garantia financera o s'hagi aportat la garantia, la garantia ha de ser jurídicament executable i vinculant per a tercers en cas que el beneficiari pugui provar que no tenia coneixement, ni n'havia de tenir, de l'obertura d'aquest procediment.

3. L'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa no és causa per anul·lar o rescindir l'aportació d'una garantia financera, d'una garantia financera complementària o d'una garantia financera equivalent en els casos d'exercici dels drets de substitució o disposició, sempre que l'aportació de la garantia corresponent, garantia complementària o equivalent s'hagi efectuat abans, encara que sigui el mateix dia, de l'obertura del procediment; o en un període de temps determinat, anterior a l'obertura del procediment, o a l'adopció d'una resolució o de qualssevol altres mesures o la concurrència d'altres esdeveniments en el transcurs d'aquests procediments; i/o l'obligació financera principal s'hagi contret en una data anterior a la d'aportació de la garantia financera, de la garantia financera complementària o de la garantia financera de substitució o intercanvi.

4. Els acords de garantia financera no queden limitats, restringits ni afectats de cap manera per l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa, i es poden executar, immediatament, de forma separada, d'acord amb el pacte entre les parts i el que preveu aquesta secció.

5. No obstant el que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, només es poden anul·lar acords de garanties financeres o l'aportació d'aquestes, formalitzats o aportades en un període anterior a l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa, quan l'autoritat administrativa o judicial competent resolgui que l'acord de garanties financeres o l'aportació d'aquestes s'han realitzat en perjudici de creditors.

Article setzè. *Liquidació anticipada.*

1. La declaració del venciment anticipat, resolució, terminació, execució o efecte equivalent de les operacions financeres realitzades en el marc d'un acord de compensació contractual o en relació amb aquest no es pot veure limitada, restringida ni afectada de cap manera per l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa.

2. En els casos en què una de les parts de l'acord de compensació contractual estigui en una de les situacions que preveu l'apartat anterior, s'ha d'incloure com a crèdit o deute de la part incursa en les situacions esmentades exclusivament l'import net de les operacions financeres emparades a l'acord, calculat d'acord amb les regles que s'hi estableixen.

3. Les operacions financeres o l'acord de compensació que les regula no poden ser objecte de les accions de reintegració que regula l'article 71 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, excepte mitjançant una acció exercitada per l'administració concursal en què es demostrï perjudici en la contractació.

SECCIÓ 4a NORMES DE CONFLICTE

Article dissetè. *Determinació de la llei aplicable.*

1. La llei aplicable a les garanties financeres l'objecte de les quals consisteix en valors representats mitjançant anotacions en compte és la de l'Estat on estigui situat el compte principal, entenent per compte principal aquell en què es realitzin les anotacions per les quals es presta al beneficiari l'esmentada garantia pignorativa d'anotacions en compte. La referència a la legislació d'un Estat és una referència a la seva legislació material, per la qual cosa es desestima tota norma en virtut de la qual, per decidir la qüestió rellevant, s'hagi de fer referència a la legislació d'un altre Estat.

2. La llei esmentada és aplicable en tot el que estigui relacionat amb les matèries següents:

a) La naturalesa jurídica i els efectes sobre la propietat de l'objecte de la garantia.

b) Els requisits per fer un acord de garantia financera, així com el compliment dels requisits necessaris per fer que l'acord i l'aportació de garanties tinguin efectes davant tercers.

c) El rang del títol o dret d'una persona sobre la garantia, en relació amb altres títols o drets reivindicats o si ha tingut lloc una adquisició de bona fe.

d) El procediment per a la realització de la garantia després d'un supòsit d'execució.

TÍTOL II

Mercats energètics

CAPÍTOL I

Mesures horitzontals**Article divuitè.** *Definició d'operador principal.*

L'apartat dos de l'article 34 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, queda redactat de la manera següent:

«Dos. Els mercats o sectors a què es refereix l'apartat anterior són els següents:

a) Generació i subministrament d'energia elèctrica en l'àmbit del Mercat Ibèric de l'Electricitat (MIBEL).

b) Producció i distribució de carburants.

c) Producció i subministrament de gasos líquats del petroli.

d) Producció i subministrament de gas natural.

e) Telefonia portàtil.

f) Telefonia fixa.

S'entén per operador principal qualsevol que, tenint la condició d'operador dels mercats o sectors esmentats, tingui una de les cinc quotes més grans del mercat o sector en qüestió.

El Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar la relació de mercats o sectors que conté aquest apartat.

La Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions han de fer públic per mitjans telemàtics el llistat d'operadors principals a què es refereix aquest article.»

Article dinovè. *Definició d'operador dominant.*

S'introdueix una disposició addicional tercera al Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'in-

tensificació de la competència en mercats de béns i serveis, amb la redacció següent:

«Disposició addicional tercera.

Té la condició d'operador dominant en els mercats o sectors energètics tota empresa o grup empresarial, definit segons el que estableix l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, que tingui una quota de mercat superior al 10 per cent en qualsevol dels sectors següents:

a) Generació i subministrament d'energia elèctrica en l'àmbit del Mercat Ibèric de l'Electricitat (MIBEL).

b) Producció i distribució de carburants.

c) Producció i subministrament de gasos líquats del petroli.

d) Producció i subministrament de gas natural.

La Comissió Nacional d'Energia ha de fer públic per mitjans telemàtics el llistat d'operadors dominants a què es refereix aquesta disposició addicional.»

CAPÍTOL II

Sector elèctric**Article vintè.** *Transparència de la informació al mercat de producció d'energia elèctrica.*

L'article 28 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Transparència de la informació al mercat de producció d'energia elèctrica.*

U. Els subjectes definits a l'article 9 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, estan obligats a comunicar la informació que afecti la formació dels preus en els mercats organitzats del MIBEL.

La comunicació d'aquesta informació s'ha de fer a l'operador del mercat diari, que està obligat a fer-la pública immediatament a tots els agents que hi participin a través de mitjans telemàtics.

Dos. L'operador del sistema ha de publicar regularment les previsions de demanda d'energia elèctrica, capacitats d'intercanvi comercial en les interconnexions, així com la situació dels embassaments amb aprofitament hidroelèctric.

L'operador del mercat diari ha de fer públics els resultats de les cassacions que tinguin lloc en l'àmbit de les seves competències.

L'operador del sistema ha de fer públics els resultats dels processos d'operació que siguin competència seva.

Tres. La Direcció General de Política Energètica i Mines del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, a proposta de la Comissió Nacional d'Energia, ha de determinar els fets i la informació que es consideren rellevants per a la formació de preus al mercat, així com el procediment en què ha de tenir lloc la seva comunicació, i garantir el secret d'aquella que tingui caràcter confidencial. Aquests fets han de ser comunicats en la forma que determini el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i la Comissió Nacional d'Energia.

Quatre. L'incompliment de les obligacions que preveu aquest article es considera una infracció lleu, i quan l'incompliment es produeixi de forma reiterada, es considera una infracció greu, en els termes

que assenyalava el títol X de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, i el règim sancionador de la qual és aplicable.

Cinc. La Comissió Nacional d'Energia ha d'incoar i instruir els procediments sancionadors que siguin procedents per l'incompliment de les obligacions que estableix aquest article.»

Article vint-i-unè. *Racionalització dels costos del sector elèctric.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 1 queda redactat de la manera següent:

«b) La racionalització, eficiència i optimització d'aquelles, atenent els principis de monopoli natural del transport i la distribució, xarxa única i de realització al cost més baix.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 40 queda redactat de la manera següent:

«2. L'autorització, que no concedeix drets exclusius d'ús, s'atorga atenent tant el caràcter del sistema de xarxa única i monopoli natural, propi de la distribució elèctrica, com el criteri de cost més baix possible, propi de tota activitat amb retribució regulada, i evitant el perjudici als titulars de xarxes ja establertes obligades a atendre els nous subministraments que se sol·licitin.»

Tres. El paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 41 queda redactat de la manera següent:

«c) Procedir a l'ampliació de les instal·lacions de distribució quan així sigui necessari per atendre noves demandes de subministrament elèctric, sense perjudici del que resulti de l'aplicació del règim que s'estableixi per reglament per a les connexions de servei elèctriques.

Totes les instal·lacions destinades a més d'un consumidor tenen la consideració de xarxa de distribució i han de ser cedides a l'empresa distribuïdora de la zona, la qual ha de respondre de la seguretat i qualitat del subministrament. La infraestructura queda oberta a l'ús de tercers.

Quan existeixin diversos distribuïdors a la zona als quals puguin ser cedides les instal·lacions, l'Administració competent ha de determinar a quin dels distribuïdors han de ser cedides, seguint criteris de mínim cost.»

Quatre. S'afegeixen a l'article 61 els apartats següents, amb la redacció següent:

«16. L'incompliment, per part dels distribuïdors, de l'obligació de permetre l'accés, de mantenir una base de dades de tots els punts de subministrament connectats a les seves xarxes i a les xarxes de transport de la seva zona, així com de dotar-se dels sistemes informàtics necessaris que permetin la consulta de les dades del registre de punts de subministrament i la recepció i validació informàtica de sol·licituds i comunicacions amb els consumidors i comercialitzadors d'energia.

17. L'incompliment reiterat i injustificat dels terminis establerts per a les comunicacions amb els

comercialitzadors i clients i per dur a terme el canvi de subministrador.

18. L'incompliment reiterat per part dels comercialitzadors dels requisits de contractació i apoderament amb els clients.

19. L'incompliment reiterat per part dels comercialitzadors i distribuïdors de qualsevol requisit d'informació exigible en les seves factures.

20. L'incompliment per part dels responsables del punt de mesura de disposar dels equips de mesura i control necessaris, així com impedir l'accés per a la lectura i verificació de les instal·lacions als encarregats de la lectura.

21. L'incompliment per part dels que hi estan obligats per la normativa vigent de la instal·lació dels equips de mesures i concentradors necessaris per al funcionament correcte del sistema, així com de la remissió de la informació o, si s'escau, la seva posada a disposició als destinataris als quals estan obligats a remetre-la.

22. L'incompliment de les obligacions de disponibilitat d'unitats de producció en cada període de programació.»

Cinc. S'afegeixen al final de l'article 62 els paràgrafs següents, amb la redacció següent:

«Així mateix, són infraccions lleus les següents:

1. L'incompliment injustificat dels terminis establerts per a les comunicacions amb els comercialitzadors i clients i per dur a terme el canvi de subministrador.

2. L'incompliment per part dels comercialitzadors dels requisits de contractació i apoderament amb els clients.

3. L'incompliment per part dels comercialitzadors i distribuïdors de qualsevol requisit d'informació exigible en les seves factures.»

Sis. Els paràgrafs segon i tercer de la disposició addicional setzena queden redactats de la manera següent:

«Aquesta emissió primària d'energia l'han de realitzar els productors d'energia elèctrica que tinguin la condició d'operadors dominants en el sector elèctric.

La potència afectada en cada emissió no pot ser superior, per a cada operador dominant, al 20 per cent de la potència elèctrica instal·lada de la qual sigui directament o indirectament titular. La capacitat de producció que pot ser adquirida individualment en cada emissió per cada participant queda limitada a un màxim del 10 per cent de la potència total emesa.»

Article vint-i-dosè. *Creació del Mercat Ibèric de l'Electricitat.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, es modifica en els termes següents:

U. Els apartats 2, 3 i 6 de l'article 13 queden redactats de la manera següent, i s'hi afegeix un apartat 7 amb la redacció següent:

«2. Les adquisicions d'energia en altres països comunitaris poden ser realitzades pels productors, autoproduïdors, agents externs, distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Indústria, Turisme

i Comerç, que només la pot denegar quan al país de generació de l'energia adquirida els subjectes equivalents no tinguin reconeguda la mateixa capacitat de contractació.

L'energia esmentada es pot adquirir mitjançant qualssevol de les modalitats de contractació que s'autoritzin en el desplegament d'aquesta Llei.

En conseqüència, els subjectes comunitaris poden participar en el mercat en les condicions i amb la retribució que s'estableixi per reglament i que ha de tenir en compte, entre altres circumstàncies, la potència efectiva que garanteixi el sistema.

3. Les vendes d'energia a altres països comunitaris poden ser realitzades pels productors, autoproduïdors, agents externs, distribuïdors, comercialitzadors i consumidors qualificats nacionals, amb la comunicació prèvia a l'operador del sistema i autorització del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que la pot denegar, exclusivament, quan impliqui un risc cert per al subministrament nacional.

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha de regular els mecanismes mitjançant els quals les empreses distribuïdores poden participar en els intercanvis intracomunitaris i internacionals d'energia elèctrica adquirint o, si s'escau, venent energia.»

«6. El règim retributiu al qual s'han de sotmetre els intercanvis intracomunitaris i internacionals s'ha de regular per reglament respectant els principis de competència i transparència que han de regir el mercat de producció. En tot cas, els subjectes que realitzin operacions d'exportació d'energia elèctrica han d'abonar els costos del sistema que els corresponguin proporcionalment.

7. No obstant el que disposen els apartats anteriors, les adquisicions d'energia en altres països comunitaris fora de l'àmbit del Mercat Ibèric de l'Electricitat o en tercers països no poden ser realitzades pels operadors que tinguin la condició d'operadors dominants en el sector elèctric.»

Dos. S'afegeixen dos paràgrafs a l'apartat 1 de l'article 23, amb la redacció següent:

«Els distribuïdors d'energia elèctrica estan obligats a realitzar ofertes econòmiques d'adquisició d'energia elèctrica a l'operador del mercat en cada període de programació per la part d'energia necessària per al subministrament dels seus clients a tarifa no coberta mitjançant sistemes de contractació bilateral amb lliurament físic.

S'habilita el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per regular la participació dels distribuïdors en els sistemes de contractació bilateral amb lliurament físic, així com els mecanismes que promoguin una gestió comercial eficient per part dels subjectes esmentats.»

Tres. El paràgraf b) de l'apartat 1 de l'article 26 queda redactat de la manera següent:

«b) Contractar la venda o adquisició d'energia elèctrica en els termes que preveu la Llei i en les seves disposicions de desplegament.»

Quatre. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *La gestió econòmica i tècnica.*

Per assegurar el funcionament correcte del sistema elèctric dins del marc que estableix aquesta Llei, correspon a l'operador del mercat i operador del sistema assumir les funcions necessàries per realitzar la gestió econòmica referida a l'eficax desenvolupament del mercat de producció d'electricitat i la garantia de la gestió tècnica del sistema elèctric, d'acord amb el que disposa aquest títol.»

Cinc. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«L'operador del mercat assumeix la gestió del sistema d'ofertes de compra i venda d'energia elèctrica al mercat diari d'energia elèctrica en els termes que s'estableixin per reglament.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 33 queda redactat de la manera següent:

«2. Són funcions de l'operador del mercat les següents:

a) La recepció de les ofertes de venda emeses per a cada període de programació pels diferents subjectes que participen en el mercat diari d'energia elèctrica, per a cada un dels períodes de programació.

b) La recepció de les ofertes d'adquisició d'energia.

c) Rebre dels subjectes que participen en els mercats d'energia elèctrica la informació necessària, a fi que la seva energia contractada sigui presa en consideració per a la cassació i per a la pràctica de les liquidacions que siguin competència de l'operador del mercat.

d) La recepció de les garanties que, si s'escau, siguin procedents. La gestió d'aquestes garanties la pot realitzar directament o a través de tercers autoritzats.

e) Realitzar la cassació de les ofertes de venda i d'adquisició partint de l'oferta més barata fins a igualar la demanda en cada període de programació.

f) La comunicació als titulars de les unitats de producció, així com als distribuïdors, comercialitzadors, consumidors qualificats, agents externs i als operadors del sistema elèctric en l'àmbit del Mercat Ibèric de l'Electricitat dels resultats de la cassació de les ofertes.

g) La determinació dels diferents preus de l'energia resultants de les cassacions al mercat diari d'energia elèctrica per a cada període de programació i la comunicació a tots els agents implicats.

h) La liquidació i comunicació dels pagaments i cobraments que s'han de fer en virtut dels preus de l'energia resultants de les cassacions i d'aquells altres costos que es determinin per reglament.

i) Comunicar a l'operador del sistema les ofertes de venda i d'adquisició d'energia elèctrica, realitzades pels diferents subjectes que participen en els mercats d'energia elèctrica de la seva competència, per a cada un dels períodes de programació.

j) Informar públicament sobre l'evolució del mercat amb la periodicitat que es determini.

k) Realitzar qualssevol altres funcions que se li assignin per reglament.»

Set. L'apartat 2 de l'article 34 queda redactat de la manera següent:

«2. Són funcions de l'operador del sistema les següents:

a) Preveure indicativament i controlar el nivell de garantia de proveïment d'electricitat del sistema a curt i mitjà termini.

b) Preveure a curt i mitjà termini la utilització de l'equipament de producció, especialment, de l'ús de les reserves hidroelèctriques, d'acord amb la previsió de la demanda, la disponibilitat de l'equipament elèctric i les diferents condicions d'hidraulicitat que es puguin presentar dins del període de previsió.

c) Rebre la informació necessària sobre els plans de manteniment de les unitats de producció, avaries o altres circumstàncies que puguin comportar l'excepció de l'obligació de presentar ofertes, d'acord amb el que preveu l'article 25 d'aquesta Llei, a fi de confirmar-les amb el procediment que s'estableixi per reglament, que ha de comunicar a l'operador del mercat.

d) Coordinar i modificar, si s'escau, els plans de manteniment de les instal·lacions de transport, de manera que s'asseguri la seva compatibilitat amb els plans de manteniment dels grups de generació i s'asseguri un estat de disponibilitat adequat de la xarxa que garanteixi la seguretat del sistema.

e) Establir i controlar les mesures de fiabilitat del sistema de producció i transport, que afectin qualsevol element del sistema elèctric que sigui necessari, així com els plans de maniobres per a la reposició del servei en cas de fallades generals en el subministrament d'energia elèctrica i coordinar i controlar la seva execució.

f) Impartir les instruccions d'operació de la xarxa de transport, incloses les interconnexions internacionals, per a la seva maniobra en temps real.

g) Executar, en l'àmbit de les seves funcions, les decisions que siguin adoptades pel Govern en execució del que preveu l'apartat 2 de l'article 10.

h) Determinar la capacitat d'ús de les interconnexions internacionals i establir els programes d'intercanvi d'electricitat a curt termini amb els sistemes elèctrics exteriors, en els termes que preveu l'article 13.4.

i) Rebre de l'operador del mercat i dels subjectes que participen en sistemes de contractació bilateral amb lliurament físic la informació necessària, a fi de poder determinar la programació d'entrada a la xarxa i per a la pràctica de les liquidacions que siguin competència de l'operador del sistema.

j) La recepció de les garanties que, si s'escau, siguin procedents. La gestió d'aquestes garanties la pot fer directament o a través de tercers autoritzats.

k) Programar el funcionament de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica d'acord amb el resultat de la cassació de les ofertes comunicades per l'operador del mercat, amb la informació rebuda dels subjectes que participen en sistemes de contractació bilateral amb lliurament físic, tenint en consideració les excepcions al règim d'ofertes que puguin derivar de l'aplicació del que preveu l'article 25 i resolent les possibles restriccions tècniques del sistema utilitzant criteris de mercat.

l) Impartir les instruccions necessàries per a l'explotació correcta del sistema de producció i transport d'acord amb els criteris de fiabilitat i seguretat que s'estableixin, i gestionar els mercats de

serveis d'ajust del sistema que siguin necessaris per a aquest fi.

m) La liquidació i comunicació dels pagaments i cobraments relacionats amb la garantia de subministrament incloent-hi els serveis d'ajust del sistema i la disponibilitat d'unitats de producció en cada període de programació.

n) Igualment ha de liquidar els pagaments i cobraments relacionats amb els desviaments efectius de les unitats de producció i de consum en cada període de programació.

ñ) Col·laborar amb tots els operadors i subjectes del Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica que siguin necessaris per a l'exercici de les seves funcions.

o) Desenvolupar totes les altres activitats relacionades amb les anteriors que siguin convenients per a la prestació del servei, així com qualsevol altres funcions que li atribueixin les disposicions vigents.»

Vuit. S'afegeix un paràgraf f) a l'apartat 1 de l'article 41, amb la redacció següent:

«f) La presentació d'ofertes d'adquisició d'energia elèctrica a l'operador del mercat en els termes previstos a l'article 23.»

Nou. El paràgraf b) de l'apartat 2 de l'article 41 queda redactat de la manera següent:

«b) Contractar l'adquisició o venda d'energia elèctrica en els termes que preveuen la llei i les seves disposicions de desplegament, per tal d'adquirir l'energia elèctrica necessària per atendre el subministrament dels seus clients.»

Deu. S'afegeix un paràgraf c) a l'apartat 3 de l'article 45, amb la redacció següent:

«c) Contractar l'adquisició o venda d'energia elèctrica en els termes que preveuen la llei i les seves disposicions de desplegament.»

Onze. S'hi afegeix una disposició addicional divuitena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional divuitena. *Capacitat jurídica dels subjectes del Mercat Ibèric de l'Electricitat.*

1. Des de la data en què entri en vigor el Conveni Internacional relatiu a la constitució d'un Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica entre el Regne d'Espanya i la República Portuguesa, d'1 d'octubre de 2004:

a) Es reconeix capacitat als subjectes del sector elèctric portuguès per actuar en els mercats d'energia elèctrica que preveu el Conveni esmentat, sempre que estiguin compresos dins del seu article 3, i d'acord amb la normativa vigent a Espanya.

b) S'entén per agents externs, als efectes de la seva actuació en els mercats d'energia elèctrica que integren el Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica, els subjectes autoritzats que, tenint la seu fora d'Espanya o Portugal, exportin o importin energia a través de les fronteres internacionals de la Península Ibèrica.

2. S'habilita el Govern perquè, mitjançant un reial decret, i una vegada hagi entrat en vigor el Conveni Internacional relatiu a la constitució d'un Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica entre el Regne d'Espanya i la República Portuguesa, signat l'1 d'octubre de 2004, pugui establir el règim jurídic a què s'hagi de subjectar l'actuació dels diferents subjectes, per a la realització

d'operacions de compravenda en els mercats d'energia elèctrica que preveu el conveni esmentat.

3. Els agents que actuïn per compte d'altres subjectes del Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica, d'acord amb la normativa que els sigui aplicable, tenen la consideració de representants als efectes de la seva actuació en els mercats d'energia elèctrica que integren el mercat ibèric, i, en conseqüència, tenen la condició de subjectes als efectes de l'article 9.

L'acreditació de la condició de representant es realitza mitjançant la presentació del poder notarial corresponent.

Els agents que actuïn com a representants no poden actuar simultàniament pel seu compte i per compte d'altri.

S'entén que un representant actua pel seu compte quan participi de forma directa o indirecta en més d'un 50 per cent del capital de la societat que representa.»

Article vint-i-tresè. *Modificació dels límits màxims de participació en l'accionariat de Red Eléctrica Española.*

L'apartat 1 de l'article 34 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, es modifica en els termes següents:

«1. L'operador del sistema té com a funció principal garantir la continuïtat i seguretat del subministrament elèctric i la correcta coordinació del sistema de producció i transport.

L'operador del sistema exerceix les seves funcions en coordinació amb l'operador del mercat, sota els principis de transparència, objectivitat i independència.

Actua com a operador del sistema una societat mercantil de l'accionariat de la qual pot formar part qualsevol persona física o jurídica, sempre que la suma de la seva participació directa o indirecta en el capital d'aquesta societat no superi el tres per cent del capital social o dels drets de vot de l'entitat. Aquestes accions no es poden sindicar a cap efecte. Per als subjectes que realitzin activitats en el sector elèctric i les persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participin en el capital d'aquests amb una quota superior al cinc per cent, el percentatge màxim de participació en el capital social de l'operador del sistema és de l'u per cent.

La limitació esmentada no és aplicable a la participació corresponent a la Societat Estatal de Participacions Industrials, que ha de mantenir, en tot cas, una participació no inferior al 10 per cent.

Així mateix, la suma de participacions, directes o indirectes, dels subjectes que realitzin activitats en el sector elèctric no ha de superar el 40 per cent.

Als efectes de computar la participació en l'accionariat esmentat, s'atribueixen a una mateixa persona física o jurídica, a més de les accions i altres valors posseïts o adquirits per les entitats pertanyents al seu mateix grup, tal com aquest es defineix a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la titularitat de les quals correspongui:

a) A les persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella, de forma concertada o formant amb aquella una unitat de decisió. S'entén, llevat que hi hagi prova en contra, que actuen per compte d'una persona jurídica o de forma concertada amb aquesta els membres del seu òrgan d'administració.

b) Als socis amb qui aquella exerceixi el control sobre una entitat dominada, d'acord amb el que preveu l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

En tot cas, s'ha de tenir en compte tant la titularitat dominical de les accions i altres valors com els drets de vot de què es gaudeixi en virtut de qualsevol títol.

L'incompliment de la limitació en la participació en el capital a què es refereix aquest article es considera infracció molt greu en els termes que assenyalava l'article 60, del qual són responsables les persones físiques o jurídiques que siguin titulars dels valors o a qui resulti imputable l'excés de participació en el capital o en els drets de vot, de conformitat amb el que disposen els paràgrafs anteriors.

La societat que actuï com a operadora del sistema desenvolupa les seves activitats de gestió tècnica i de transport amb l'adequada separació comptable.

L'adequació al que estableix el present article es realitza de la manera següent:

a) Els drets de vot corresponents a les accions o altres valors que tinguin les persones que participin en el capital de la societat mercantil que actuï com a operador del sistema, excedint els percentatges màxims assenyalats en aquest precepte, queden en suspens des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. La Comissió Nacional d'Energia està legitimada per a l'exercici de les accions legals tendents a fer efectives les limitacions imposades en aquest precepte.

b) L'adequació de les participacions socials de la societat mercantil que actuï com a operadora del sistema s'ha de fer abans de l'1 de gener de 2008, mitjançant la transmissió d'accions o, si s'escau, de drets de subscripció preferents. Abans de l'1 de juny de 2005 s'ha de fer l'adequació dels estatuts socials de la societat mercantil esmentada per introduir la limitació de participació màxima establerta.

A les transmissions d'elements patrimonials derivats de l'aplicació d'aquesta norma els serà aplicable el règim fiscal de les transmissions d'actius realitzades en compliment de disposicions amb rang de llei de la normativa de defensa de la competència»

Article vint-i-quatrè. *Modificació del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat de proveïment.*

S'afegeixen els paràgrafs següents a l'apartat 1.9 de l'annex I del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el procediment de liquidació dels costos de transport, distribució i comercialització a tarifa, dels costos permanents del sistema i dels costos de diversificació i seguretat de proveïment, amb la redacció següent:

«Els plans de finançament extraordinaris aprovats i els incentius per consum de carbó autòcton que estableix l'article 13.a) han de ser liquidats per la Comissió Nacional d'Energia mensualment.

Una vegada realitzat això, quan el fons acumulat en el compte específic obert en règim de dipòsit tingui saldo positiu, ha de ser liquidat per la Comissió Nacional d'Energia en l'última liquidació provisional

de cada any, per aplicació dels percentatges que estableixi el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Quan el fons acumulat en el compte específic obert en règim de dipòsit tingui saldo negatiu, ha de ser liquidat per la Comissió Nacional d'Energia en les liquidacions mensuals aplicant els percentatges de repartiment següents:

Iberdrola, SA: 35,01 per cent.
 Unión Eléctrica Fenosa, SA: 12,84 per cent.
 Hidroeléctrica del Cantábrico, SA: 6,08 per cent.
 Endesa, SA: 44,16 per cent.
 Elcogás, SA: 1,91 per cent.

Aquests percentatges són provisionals, per la qual cosa es faculta el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç per establir els percentatges de repartiment d'una manera definitiva.»

Article vint-i-cinquè. *Fons per al finançament de les activitats del Pla general de residus radioactius.*

La disposició addicional sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional sisena. *Fons per al finançament de les activitats del Pla general de residus radioactius.*

1. Les quantitats ingressades per tarifes, peatges o preus, així com qualsevol altra forma de finançament dels costos dels treballs corresponents a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat, i al desmantellament i clausura d'instal·lacions, inclosos els rendiments financers generats per aquestes, es destina a dotar una provisió, dotació que té la consideració de partida deduïble en l'impost sobre societats.

Les quantitats recollides en la provisió abans esmentada només poden ser invertides en despeses, treballs, projectes i immobilitzacions derivats d'actuacions previstes en el Pla general de residus radioactius aprovat pel Govern.

2. La provisió a què es refereix l'apartat 1 constitueix el denominat Fons per al finançament de les activitats del Pla general de residus radioactius.

3. Tenen la consideració de cost de diversificació i seguretat de proveïment, als efectes que preveu l'article 17.1.e), les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos corresponents a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat generats a les centrals nuclears, i al seu desmantellament i clausura, que siguin atribuïbles a l'explotació d'aquestes portada a terme abans de l'1 d'abril de 2005.

Així mateix, tenen aquesta consideració les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos de la gestió de residus radioactius procedents de les activitats d'investigació que el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç determini que han estat directament relacionades amb la generació d'energia nucleoelectrica, les operacions de desmantellament i clausura que s'hagin de realitzar com a conseqüència de la mineria i producció de concentrats d'urani abans del 4 de juliol de 1984, i dels altres costos que s'especifiquin mitjançant un reial decret.

4. Les quantitats destinades a dotar la part de la provisió per al finançament dels costos corresponents a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat generats a les centrals nuclears, i al

seu desmantellament i clausura, que siguin atribuïbles a l'explotació d'aquestes portada a terme després del 31 de març de 2005, no tenen la consideració de cost de diversificació i seguretat de proveïment i les financen els titulars de les centrals nuclears durant la seva explotació. A aquests efectes, es consideren atribuïbles a l'explotació posterior al 31 de març de 2005 els costos associats a la gestió dels residus radioactius que s'introdueixin al magatzem de la central a partir de l'esmentada data, així com la part proporcional dels costos del desmantellament i clausura que correspongui al període d'explotació que li resti a la central en aquesta data. Pel que fa al combustible gastat, es consideren atribuïbles a l'explotació posterior al 31 de març de 2005 els costos associats a la gestió del combustible gastat resultant del combustible nou que s'introdueixi en el reactor en les parades de recàrrega que concloquin després de la data esmentada.

S'imputen a la gestió dels residus radioactius i del combustible gastat, i al desmantellament i clausura, tots els costos relatius a les activitats tècniques i serveis de suport necessaris per dur a terme aquestes actuacions, en què s'inclouen els corresponents als costos d'estructura i als projectes i activitats de R + D, tot això d'acord amb el que preveu el Pla general de residus radioactius.

5. Als efectes de finançament dels costos a què es refereix l'apartat anterior, l'Empresa Nacional de Residuos Radioactivos, SA (ENRESA) ha de facturar als titulars de les centrals nuclears les quantitats que resultin de multiplicar els quilowatts hora bruts (kWh) generats per cadascuna en cada mes natural, a partir de l'1 d'abril de 2005, per un valor unitari específic per a cada central expressat en cèntims d'euro. Per a l'any 2005, aquest valor unitari, d'acord amb els càlculs econòmics actualitzats, és el següent:

José Cabrera: 0,216.
 Santa M. de Garoña: 0,220.
 Almaraz I: 0,186.
 Ascó I: 0,186.
 Almaraz II: 0,186.
 Cofrentes: 0,205.
 Ascó II: 0,186.
 Vandellòs II: 0,186.
 Trillo: 0,186.

La facturació té lloc amb caràcter mensual durant el període comprès entre els 30 i els 45 dies següents al mes de generació de l'energia, i els titulars de les centrals nuclears han de fer efectiu el pagament en un termini màxim de 30 dies a partir de la data de facturació.

Aquests valors unitaris són revisats per a cada any mitjançant un reial decret que es basa en una memòria economicofinancera actualitzada del cost de les activitats corresponents.

6. En cas que es produeixi un cessament de l'explotació anticipat respecte al període que estableix el Pla general de residus radioactius per causa aliena a la voluntat del titular, el dèficit de finançament que, si s'escau, existeixi té la consideració de cost de diversificació i seguretat de proveïment. En cas contrari, el titular ha de cobrir el dèficit durant els tres anys següents al cessament.

7. La provisió existent a 31 de març de 2005 no es pot destinar al finançament dels costos a què es refereix l'apartat 4.

8. Es financen amb càrrec als rendiments financers de la part de la provisió a què es refereix l'apartat 3 els costos corresponents a la retirada i gestió

dels capçals del parallamps radioactius, i a la gestió dels residus radioactius generats en els supòsits excepcionals que preveu l'article 2 de la Llei 15/1980, de 22 d'abril, de creació del Consell de Seguretat Nuclear, aquests últims quan no es puguin repercutir de conformitat amb la normativa vigent i així ho determini el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

9. L'Estat assumeix la titularitat dels residus radioactius una vegada s'hagi procedit a l'emmagatzematge definitiu. Així mateix, assumeix la vigilància que, si s'escau, es pugui requerir després de la clausura d'una instal·lació nuclear o radioactiva una vegada hagi transcorregut el període de temps que s'estableixi en la declaració de clausura corresponent.

10. S'autoritza el Govern per adoptar les disposicions necessàries per a l'aplicació del que estableix aquesta disposició addicional.»

CAPÍTOL III

Sector hidrocarburs líquids

Article vint-i-sisè. *Requisits d'informació a aportar pels operadors d'estacions de servei.*

Es modifica l'apartat dos de l'article 4 del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, que queda redactat de la manera següent:

«Dos. Els operadors a l'engròs de productes petrolífers han d'enviar en el termini d'un mes, comptat des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, un llistat de totes les instal·lacions per a subministrament a vehicles que formen part de la seva xarxa de distribució definida d'acord amb l'apartat u, a la Direcció General de Política Energètica i Mines, en què s'han d'incloure les dades identificatives de cada instal·lació, així com el tipus de vincle contractual pel qual s'inclou a la xarxa.

Els titulars o gestors d'instal·lacions de subministrament a vehicles no vinculats a un operador han de comunicar a la Direcció General de Política Energètica i Mines les dades anteriors en el mateix termini.

El mes de gener de cada any, els operadors a l'engròs han de notificar les altes i baixes que s'hagin produït l'any anterior a la seva xarxa de distribució.

L'incompliment d'aquesta obligació es considera infracció greu en els termes que assenyalava l'article 110 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Es responsabilitat de la Comissió Nacional d'Energia la incoació i instrucció dels expedients sancionadors corresponents a aquests incompliments.»

Article vint-i-sisè. *Creació d'una base de dades de distribuïdors i preus de carburants.*

Es modifica l'article 44 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Registre d'instal·lacions de distribució al detall.*

1. Les comunitats autònomes han de constituir un registre d'instal·lacions de distribució al detall en

el qual han d'estar inscrites totes les instal·lacions que portin a terme aquesta activitat en el seu àmbit territorial, amb l'acreditació prèvia del compliment per les esmentades instal·lacions dels requisits legals i reglamentaris que siguin exigibles.

2. Es crea al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç un registre d'instal·lacions de distribució al detall que permeti l'exercici de les competències que corresponguin a l'Administració General de l'Estat. A partir d'aquest registre i la informació de preus de venda dels carburants, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha de crear una base de dades a la qual puguin accedir les comunitats autònomes.

3. Les comunitats autònomes han d'incorporar al registre del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en el termini màxim d'un mes des de la data d'inscripció o modificació, amb expressa menció de les dades referents a la data d'inscripció, una descripció detallada de la instal·lació, que inclogui capacitat d'emmagatzematge, dades de la seva ubicació i dades del titular, les inscripcions, altes, baixes i modificacions realitzades en els registres corresponents al seu àmbit territorial, incloent:

- Instal·lacions habilitades per al subministrament de combustibles i carburants a vehicles.
- Instal·lacions de subministrament a instal·lacions fixes per a consum a la mateixa instal·lació.
- Instal·lacions de subministrament de querosè amb destinació a l'aviació.
- Instal·lacions de subministrament de combustibles a embarcacions.

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha d'establir, en col·laboració amb les comunitats autònomes, la forma d'incorporació de la informació a la base de dades i les condicions i forma d'accés a la informació.»

CAPÍTOL IV

Sector hidrocarburs gasosos

Article vint-i-vuitè. *Autorització d'instal·lacions de distribució de gas natural.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 73 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que queda redactat de la manera següent:

«4. Les autoritzacions a què es refereix l'apartat 2 les atorga l'Administració competent, sense perjudici de les concessions i autoritzacions que siguin necessàries, d'acord amb altres disposicions que siguin aplicables, la legislació sectorial corresponent i, especialment, les relatives a l'ordenació del territori i al medi ambient.

El procediment d'autorització inclou el tràmit d'informació pública i la forma de resolució en el supòsit de concurrència de dues o més sol·licituds d'autorització.

Atorgada l'autorització i als efectes de garantir el compliment de les seves obligacions, el titular ha de constituir una garantia del dos per cent del pressupost de les instal·lacions.

L'autorització en cap cas es concedeix amb drets exclusius d'ús.

La falta de resolució expressa de les sol·licituds d'autorització a què es refereix aquest article té efectes desestimatoris. En tot cas, es pot interposar recurs ordinari davant l'autoritat administrativa corresponent.»

Article vint-i-novè. *Distribució de gas natural.*

S'afegeix una disposició addicional vint-i-tresena a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-tresena. *Distribució de gas natural.*

Sobre la zona de distribució de gas natural d'una autorització administrativa no es poden concedir noves autoritzacions per a la construcció d'instal·lacions de distribució, i s'han de complir les obligacions de servei d'interès general i extensió de les xarxes, imposades en la legislació i en la mateixa autorització administrativa. Tot això sense perjudici del que preveu l'article 78.»

Article trentè. *Consumidors qualificats.*

S'afegeix una disposició addicional vint-i-quatrena a la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-quatrena. *Consumidors qualificats.*

1. Tots els consumidors de gas natural, independentment del seu nivell de consum, tenen la consideració de qualificats, als efectes que preveu aquesta Llei.

2. Per reglament, s'han d'establir els casos i les condicions en què els consumidors que hagin exercit el dret a subministrar-se d'un comercialitzador autoritzat poden optar per seguir adquirint el gas al mercat liberalitzat o adquirir-lo al distribuïdor a tarifes.»

Article trenta-unè. *Excepció a l'obligació d'accés de tercers.*

S'afegeix un apartat 5 a l'article 70 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, amb la redacció següent:

«5. Amb caràcter excepcional es pot exceptuar de l'obligació d'accés de tercers a determinades instal·lacions noves o que suposin augments significatius de capacitat d'infraestructures existents, que per les seves característiques singulars així ho requereixin.

En el cas de connexions internacionals amb instal·lacions de països tercers, que no formin part de la Unió Europea, l'excepció s'ha de fer constar en la planificació en matèria d'hidrocarburs elaborada pel Govern d'acord amb el que estableix l'article 4.

L'excepció suposa la no-inclusió de la instal·lació en el règim retributiu del sector de gas natural.»

Article trenta-dosè. *Regulació de canvi de subministrament de gas natural.*

El Reial decret 1434/2002, de 27 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions de gas natural, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf t) de l'apartat 3 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«t) Controlar que els consumidors que tornin del mercat lliure al règim de tarifes compleixin els requisits que estableix la disposició addicional vint-i-quatrena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.»

Dos. L'article 47 queda redactat de la manera següent:

«Article 47. *Canvi d'un consumidor del mercat liberalitzat al mercat regulat.*

1. Qualsevol consumidor que compleixi les condicions que s'estableixen a l'apartat 2 pot sol·licitar al seu distribuïdor el canvi al mercat regulat.

2. Per poder sol·licitar el canvi del mercat liberalitzat al mercat regulat s'han de complir les condicions següents:

a) Els consumidors el consum anual dels quals és superior o igual a 100 milions kWh han d'estar en el mercat liberalitzat per un període mínim de tres anys i han de realitzar la sol·licitud de canvi a l'empresa distribuïdora amb una antelació mínima de sis mesos a la data prevista de canvi de subministrador.

La comptabilització del període de tres anys s'inicia amb l'entrada en vigor d'aquest Reial decret o en la data de canvi en cas que el pas al mercat liberalitzat es realitzi amb posterioritat.

b) Els consumidors connectats a un gasoducte amb una pressió de disseny superior a quatre bars i inferior o igual a 60 bars i amb un consum anual inferior a 100 milions kWh han de realitzar la sol·licitud a l'empresa distribuïdora amb una antelació mínima de sis mesos a la data prevista per al canvi de subministrador.

c) Per a la resta dels consumidors no s'estableixen condicions prèvies.

3. El distribuïdor ha de procedir al canvi sol·licitat, amb el mateix procediment i terminis que estableix l'article 46, una vegada transcorregut, si s'escau, el preavís de sis mesos.

4. Una vegada realitzat el retorn a tarifa el consumidor ha d'estar almenys un any en el sistema regulat.»

Tres. L'apartat 2 de l'article 48 queda redactat de la manera següent:

«2. La sol·licitud de contractació i posada en servei d'un nou subministrament en el cas del mercat a tarifes l'ha d'efectuar el consumidor a l'empresa distribuïdora, la qual ha de realitzar els tràmits oportuns en un termini no superior a sis dies hàbils des de la finalització de la connexió de servei o des de la finalització de les instal·lacions particulars del consumidor si aquestes no estaven preparades en finalitzar l'escomesa.

Per poder incorporar-se a rebre un subministrament en mercat a tarifes en el grup tarifari 4, amb un consum anual superior a 50 milions kWh, grup tarifari 1 o tarifes 2.5 i 2.6, el consumidor ha d'haver comunicat aquesta dada a l'empresa distribuïdora corresponent amb una antelació mínima de sis mesos.»

TÍTOL III**Medi ambient**

Article trenta-tresè. *Modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.*

La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf d) de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«d) Transmissió: el canvi de titularitat d'un o diversos drets d'emissió produït per la inscripció en el registre del negoci jurídic del qual deriva.»

Dos. S'afegeixen dos apartats 4 i 5 a l'article 21, amb la redacció següent:

«4. La transmissió té lloc en el moment de la seva inscripció en el registre.

5. La titularitat publicada pel registre es presumeix legítima, i no està subjecte a reivindicació el tercer que adquireixi de qui figuri inscrit, a títol oneros i sense mala fe ni culpa greu.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«1. El Registre nacional de drets d'emissió és l'instrument a través del qual s'assegura la publicitat i permanent actualització de la titularitat i el control dels drets d'emissió.»

Quatre. El contingut actual de la disposició transitòria primera passa a ser l'apartat 1 i s'hi afegeix un apartat 2, amb la redacció següent:

«2. El Govern, mitjançant un reial decret a proposta dels ministres d'Economia i Hisenda, d'Indústria, Turisme i Comerç i de Medi Ambient i amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha d'aprovar, abans del 31 de desembre de 2005, una modificació del Pla nacional d'assignació de drets d'emissió, 2005-2007. La modificació té per finalitat establir la quantitat addicional de drets d'emissió necessària per assignar drets a les instal·lacions a les quals fa referència l'apartat tercer de la disposició transitòria segona, d'acord amb els criteris i la metodologia d'assignació que recull el Reial decret 1866/2004, de 6 de setembre, pel qual s'aprova el Pla nacional d'assignació de drets d'emissió, 2005-2007.»

Cinc. S'afegeix un apartat 3 a la disposició transitòria segona, amb la redacció següent:

«3. Les instal·lacions existents incloses en els apartats 1.b) i c) de l'annex I que no hagin rebut assignació de drets abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei:

a) Han de sol·licitar autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle.

b) Poden sol·licitar assignació gratuïta de drets d'emissió d'acord amb el que estableix l'article 19, a excepció del que disposen els seus apartats 2 i 3. La sol·licitud ha d'anar acompanyada de la documentació a què fa referència l'apartat 2 d'aquesta disposició transitòria.

Les sol·licituds d'autorització i d'assignació de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle s'han de presentar en els dos mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Les altres obligacions que conté aquesta Llei són exigibles a les instal·lacions a què fa referència el paràgraf anterior a partir de l'1 de gener de 2006.»

Sis. El paràgraf b) de l'apartat 1 de l'annex I queda redactat de la manera següent:

«b) Instal·lacions de cogeneració amb independència del sector on donin servei.»

Set. S'afegeix un paràgraf c) a l'apartat 1 de l'annex I, amb la redacció següent:

«c) Altres instal·lacions de combustió amb una potència tèrmica nominal superior a 20 MW no incloses en els apartats 2 a 9.»

TÍTOL IV

Millora de la contractació pública

Article trenta-quatrè. *Modificació del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.*

El text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, es modifica en els termes següents:

U. L'apartat 1 de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«Article 2. *Adjudicació de determinats contractes.*

1. Les entitats de dret públic no compreses en l'àmbit definit a l'article anterior, les societats mercantils a què es refereixen els paràgrafs c) i d) de l'apartat 1 de l'article 166 de la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i altres societats mercantils equivalents de les altres administracions públiques creades per satisfer específicament necessitats d'interès general que no tinguin caràcter industrial o mercantil i les fundacions del sector públic, sempre que, a més, es doni algun dels requisits continguts en el paràgraf b) de l'apartat 3 de l'article anterior, queden subjectes a les prescripcions d'aquesta Llei relatives a la capacitat de les empreses, publicitat, procediments de licitació i formes d'adjudicació, per als contractes d'obres, de subministrament, de consultoria i assistència i de serveis de quantia igual o superior, amb exclusió de l'impost sobre el valor afegit, a 5.923.000 euros, si es tracta de contractes d'obres, o a 236.000 euros, si es tracta de qualsevol altre contracte dels esmentats.»

Dos. La disposició addicional sisena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional sisena. *Principis de contractació al sector públic.*

Les societats mercantils i les fundacions del sector públic a què es refereix l'apartat 1 de l'article 2, per als contractes que no hi estan compresos, així com les restants societats mercantils en el capital de les quals sigui majoritària la participació directa o indirecta de les administracions públiques o dels seus organismes autònoms o entitats de dret públic, s'han d'ajustar en la seva activitat contractual als principis de publicitat i concurrència, llevat que la naturalesa de l'operació que s'ha de realitzar sigui incompatible amb aquests principis.»

Tres. El paràgraf c) de l'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent, i s'hi afegeix un nou paràgraf l) amb la redacció següent:

«c) Els convenis de col·laboració que signi l'Administració General de l'Estat amb la Seguretat Social, les comunitats autònomes, les entitats locals,

els seus respectius organismes autònoms i les restants entitats públiques o qualsevol d'aquests entre si, sempre que la matèria sobre la qual versí no sigui objecte d'un contracte d'obres, de subministrament, de consultoria i assistència o de serveis, o que sent objecte d'aquests contractes el seu import sigui inferior, respectivament, a les quanties que s'especifiquen als articles 135.1, 177.2 i 203.2.»

«l) Els encàrrecs de gestió que es realitzin a les entitats i a les societats el capital de les quals pertanyi totalment a la mateixa Administració pública.»

Quatre. El paràgraf a) de l'article 141 queda redactat de la manera següent:

«a) Quan el contracte no s'arribi a adjudicar en un procediment obert o restringit per falta de licitadors o perquè els presentats no hagin estat admesos a licitació, sempre que no es modifiquin substancialment les condicions originals del contracte. En aquest cas, quan la quantia del contracte sigui igual o superior al límit que assenyala el primer paràgraf de l'article 135.1, s'ha de remetre un informe a la Comissió de les Comunitats Europees a petició d'aquesta.»

Cinc. El paràgraf a) de l'article 182 queda redactat de la manera següent:

«a) Quan el contracte no s'arribi a adjudicar en un procediment obert o restringit per falta de licitadors o perquè els presentats no hagin estat admesos a licitació, sempre que no es modifiquin substancialment les condicions originals del contracte. En aquest supòsit, quan la quantia del contracte sigui igual o superior als límits que assenyala l'article 177.2, s'ha de remetre un informe a la Comissió de les Comunitats Europees a petició d'aquesta.»

Sis. El paràgraf a) de l'article 210 queda redactat de la manera següent:

«a) Quan el contracte no s'arribi a adjudicar en un procediment obert o restringit per falta de licitadors o perquè els presentats no hagin estat admesos a licitació, sempre que no es modifiquin substancialment les condicions originals del contracte. En aquest supòsit, quan la quantia del contracte sigui igual o superior als límits que assenyala l'article 203.2, s'ha de remetre un informe a la Comissió de les Comunitats Europees a petició d'aquesta.»

Disposició addicional primera. *Caràcter de legislació especial.*

El capítol II del títol I es considera legislació especial, als efectes que preveu la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Disposició addicional segona. *Liquidació dels costos de transició a la competència per a l'any 2004.*

Excepcionalment, per a l'any 2004, la liquidació per part de la Comissió Nacional d'Energia dels costos de transició a la competència tecnològica no es du a terme en l'última liquidació provisional sinó en la liquidació anual que, en tot cas, no pot tenir lloc abans de l'1 de gener de 2006.

Disposició addicional tercera. *Modificació de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.*

Es modifica l'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, que queda redactat de la manera següent:

«2. Es considera legislació especial, als efectes de l'aplicació de l'apartat 1, la que regulen les normes següents:

a) Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari (article 14 i article 15, modificat per la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de les societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària), així com les normes reguladores d'altres valors o instruments als quals legalment s'atribueixi el mateix règim de solvència que l'aplicable a les cèdules hipotecàries.

b) Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, sobre mesures urgents en matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació (article 16).

c) Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors (pel que fa al règim aplicable als sistemes de compensació i liquidació que s'hi regulen, i a les entitats participants en els sistemes esmentats i, en particular, els articles 44 bis, 44 ter, 58 i 59).

d) Llei 3/1994, de 14 d'abril, d'adaptació de la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària (disposició addicional cinquena).

e) Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya (pel que fa al règim aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seves funcions).

f) Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital de risc i de les seves societats gestores (disposició addicional tercera).

g) Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

h) Text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny (article 100, apartat 5).

i) Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre (articles 26 a 37, 39 i 59), i el text refós de l'Estatut legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial decret legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

j) Reial decret llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública (capítol II del títol I).»

Disposició addicional quarta. *Règim jurídic aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seves funcions.*

La Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf d) de l'apartat 2 de la disposició addicional sisena queda redactat de la manera següent, i s'hi afegeix un paràgraf e), amb la redacció següent:

«d) L'efectiu i els valors en què es materialitzen les garanties es poden aplicar a la liquidació de les obligacions garantides, fins i tot en cas d'obertura

d'un procediment concursal o de liquidació administrativa. Aquestes garanties es poden executar, de forma separada, immediatament, d'acord amb el pacte entre les parts i amb el que preveu aquesta disposició addicional.

Les garanties no han de quedar limitades, restringides o afectades en qualsevol forma pel concurs o la liquidació administrativa de l'altra part.

En particular, la constitució, acceptació o execució de les garanties a les quals es refereix aquesta disposició addicional, el saldo dels comptes o registres en què es materialitzin i la formalització de les obligacions garantides no són impugnables en el cas d'accions de reintegració vinculades a un procediment concursal o de liquidació administrativa.

e) La data de constitució de la garantia que figuri en el registre corresponent, així com el saldo i la data que figurin en la certificació emesa pel Banc d'Espanya, el Banc Central Europeu o els altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, a què es refereix el paràgraf b), fan prova davant la mateixa entitat i davant tercers.

Les garanties constituïdes d'acord amb les normes d'aquesta disposició addicional no són susceptibles d'embargament, trava, gravamen ni de cap altra restricció o retenció de qualsevol naturalesa tant legal com convencional, des del moment de la seva constitució.»

Dos. El paràgraf b) de l'apartat 4 de la disposició addicional sisena queda redactat de la manera següent:

«b) L'afecció es pot formalitzar en un model oficial aprovat a aquest efecte pel Banc d'Espanya, que té tots els seus efectes davant de tercers des de la seva inscripció en el registre que amb aquesta finalitat estableixi el Banc d'Espanya. Els documents inscrits són títol suficient per a la seva execució. Si no es lliura al beneficiari de la garantia el document original del préstec o crèdit afecte, s'hi ha de fer constar la referència de la inscripció esmentada.»

Tres. S'afegeix un apartat 5 a la disposició addicional sisena, amb la redacció següent:

«5. En els contractes que conclogui en l'exercici de les seves funcions, el Banc d'Espanya pot pactar la seva resolució o extinció en els casos de situacions concursals o de liquidació administrativa. Així mateix, en aquests supòsits de concurs o de liquidació administrativa, les operacions garantides d'acord amb el que disposa aquesta disposició addicional tenen la consideració de crèdits de dret públic, als efectes de l'aplicació de l'article 91.4 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, en la part que no pugui ser satisfeta amb càrrec a les garanties constituïdes.»

Disposició addicional cinquena. *Adaptacions operatives de la Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors.*

La Societat de Gestió dels Sistemes de Registre, Compensació i Liquidació de Valors ha d'aprovar, en el termini màxim de dos mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les adaptacions necessàries dels procediments operatius relatius al règim d'acords de compensació contractual i garanties financeres recollit en el capítol II del títol I d'aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria única. *Règim transitori d'aprovació de fullets.*

Fins que s'efectuï el desplegament de l'article 27.4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot aprovar i registrar, d'acord amb el que estableix l'article 26.1.c) de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, els fullets el contingut dels quals s'ajusti bé al que estableix el Reial decret 291/1992, de 27 de març, sobre emissions i ofertes públiques de venda de valors, i les seves disposicions de desplegament, o bé al que disposa el Reglament (CE) núm. 809/2004 de la Comissió, de 29 d'abril de 2004.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei i, en particular, les normes següents:

a) L'article 61 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

b) Les disposicions addicionals sisena, desena i dotzena de la Llei 37/1998, de 16 de novembre, de modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

c) L'article 68 de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

d) Les disposicions transitòries cinquena i quinzena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

El títol I d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.6a i 13a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre la legislació mercantil i sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

El títol II es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases de règim energètic.

El títol III es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

El títol IV es dicta a l'empara del que preveu l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva sobre legislació bàsica sobre contractes.

Disposició final segona. *Facultat de desplegament.*

S'habilita el Govern per dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. *Autorització.*

S'autoritza el Govern a efectuar, si s'escau, les modificacions que consideri pertinents als articles vint-i-quatre i trenta-dosè d'aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat de l'article vint-i-dosè, que entra en vigor el dia 1 de juliol de 2005.

Madrid, 11 de març de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO